

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

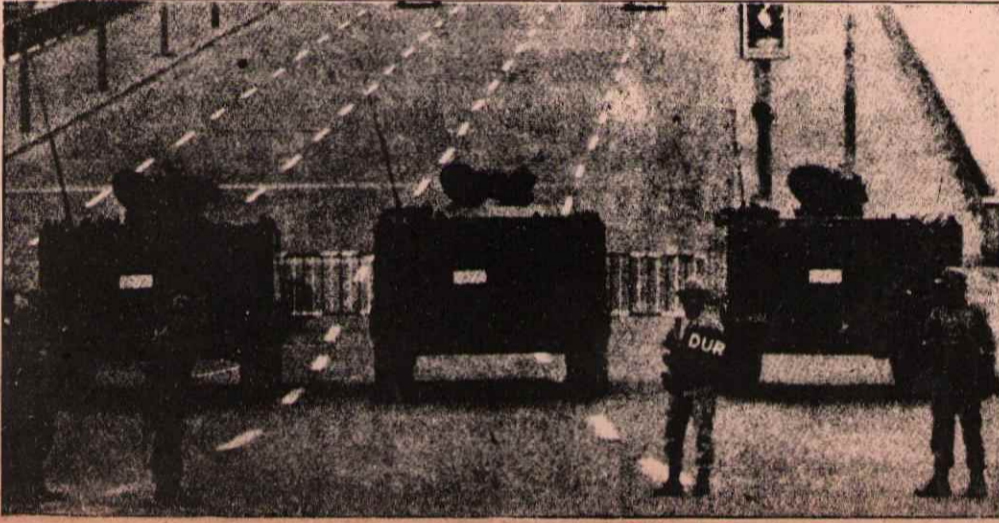

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU [ATİF]

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST DARBESİ DE HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMIYACAKTIR!

Tankları, topları durduramaz Mücadelemizi.

12 Eylülde ülkemizdeki hakim sınıflar halkımıza karşı yeni yoğun bir saldırıya geçtiler. "Darbe mi, seçim mi?" tartışmaları 12 Eylül sabahı emperyalizmin ve onların ülkemizde ki uşaklarının ordusunun yönetime el koyduğunu açıklaması ile son buldu. Hakim sınıflar, sarsılan iktidarlarını sağlamlaştırmak için her geçen gün daha fazla devreye soktukları faşist orduya, yönetime el koydurttular.

Darbenin amacı Genel Kurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Jandarma Genel Kumandanından oluşan "Milli Güvenlik Konseyi" adı takılan askeri faşist cunta adına yapılan açıklamada şöyle tesbit edilmektedir:

"Girişilen harekâtın amacı; ülke bütünlüğünü korumak, birlik ve beraberliğini sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeni den tesis etmek ve demokratik düzenin işlemlerine mani olan sebebleri ortadan kaldırmaktır."

Burada sağlanacağı söylenen; "ülke bütünlüğünü korumak" gerçekte Türk olmayan milliyetlerin özellikle de Kürt milleti nin milli zulme karşı direnişini kan ve ateşle bastırmak demektir. Sağlanacağı söylenen "ülke birlik ve beraberliği", süngü zoruyla, silah zoruyla sağlanacaktır.

Devamı 2. sayfada

KATİP SALTAN'IN KANI YERDE KALMAYACAK

19.8.1980 tarihinde Batı Almanya'da Aachen şehrinde ATİF üyesi Katip Saltan faşist katiller tarafından işkence edilerek katledildi.

ATİF ve TÖK/YD, bu faşist katliamı protesto etmek amacıyla 30.8.1980 tarihinde bir yürüyüş düzenlemiştir. Bu yürüyüşe Türkiyeli ve Alman ilerici örgütler, demokratlar, devrimciler, komünistler katıldılar.

Yürüyüş 3 saat sürdü, yürüyüş boyunca 1000lerce Almanca ve Türkçe faşist katilleri teşhir eden bildiri, broşür dağıtıldı.

Yürüyüş boyunca faşist katillerin iğrençliğini, sermayeye uşaklıklarını Aachen halkı bir kez daha yaşamıştı. Çünkü Aachen'lular bu gibi olayları Hitler faşizminin azgınca katliamlarından da biliyorlardı. Hitler faşizmi döneminde canlarının yaptıkları işkenceleri, zulümleri unutmamışlardı. Gerek Alman gerekse Türki

Devamı 6. sayfada

FAŞİST ASKERİ DARBEYİ KİMLER DÜZENLEDİ? KİMLER DESTEKLEDİ?

Faşist askeri cuntanın başını çeken Kenan Evren, batılı emperyalistlerin özellikle de Amerikan emperyalistlerinin 'güvenini' kazanmış bir faşisttir. Ecevit Hükümeti döneminde Genel Kurmay başkanlığına getirilen Evren'e hakim sınıfların diğer siyasi temsilcileri de önemli bir itirazda bulunmamışlardır. Evren faşist düzenin koruyucusu olarak hakim sınıfların tüm siyasi temsilcilerinin de 'güvenini' almıştır. Onun önderliğinde gerçekleştirilen darbe, ona duyulan 'güvenin' haklı olduğunu göstermiştir. Cuntanın ilk açıklamalarından biri, Türkiye'nin

NATO'ya ve diğer ikili ve çok taraflı anlaşmalarına bağlı kalacağı yönündeki açıklama olmuş; bu bütün batılı emperyalistler tarafından memnurlukla karşılanmıştır. Emperyalistler bu memnurluklarını açıkça dile getirmişlerdir:

Amerikan emperyalistleri: ABD dışişleri bakanı Edmund Muskie, 12 Eylülde Türkiye saati ile 00.20 de 'Damdaki Kemancı' adlı müzikali izleyen ABD başkanı Carter'e Türkiye'deki darbe haberini vermiştir. Türkiye halkına darbe saat 4'de açıklanmıştır. TRT'de daha darbe haberi yayınlanmıştır.

Devamı 10. sayfada

Darbeye Karşı Kinimizi Yurtdışında Haykırdık

Emekçiler, anti-faşistler, darbeye karşı kinlerini yurtdışında da protesto gösterilerinde, yürüyüşlerde haykıyorlar.

ATİF, 20.9.1980 de Frankfurt'da askeri faşist darbeyi protesto etmek için merkezi bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte 3500 kadar kitle çetli sloganlar haykırarak darbeyi protesto ettiler.

ATİF saflarında emekçiler, "Kahr olsun faşist cunta", "Ne cunta, ne de parlamento; Yaşasın devrimci mücadelemiz"; "Tek yol Demokratik Halk Devrimi"; "Zafer savaşan halklarındır" gibi şiarlarla kinlerini dile getirdiler.

Yürüyüşe çeşitli devrimci siyasetler katıldı. Yürüyüş, 'eylemde birlik; ajitasyon ve propagandada serbestlik' ilkesinin hayata geçirildiği ve bu ilkenin doğruluğunun bir kez daha ispatlandığı bir yürüyüşü.

Kortej, Frankfurt'daki faşist Türk hakim sınıflarının temsilcisi olan Türk Kon solosluğunun önünde durarak, burada, askeri faşist diktatörlüğe karşı almanca, türkçe konuşmalar yapıldı.

Yürüyüş boyunca binlerce bildiri, yayın dağıtıldı. Yürüyüş sonunda yapılan miting de her devrimci siyaset birer konuşma yap

tı ve yürüyüş kitlenin hep birlikte söylediği "Enternasyonal" marşıyla son buldu.

Ayrıca askeri faşist darbe Batı Almanya'nın bir çok şehrinde Batı Berlin'de, Köln'de, Hildesheim'da, Bonn'da çeşitli devrimcilerin yapmış oldukları yürüyüşlerle kınandı.

ATİF YASAKLANAMAZ!

Ülkemizde Askeri Darbeler

12 Eylül askeri faşist darbesi son 20 yılda gerçekleşen üçüncü darbedir. Bu darbeler şeklinde birbirlerinden ayrıllıklar göstermelerine rağmen önde faşist devleti ayakta tutmak amacıyla birleşen eylemlerdir. Bunun böyle olduğunu görmek için bu darbeleri göz atmak, sebep ve sonuçlarını karşılaştırmak yeter.

27 Mayıs darbesi: Hakim sınıfların bir kesimi tarafından '27 Mayıs devrimi' olarak adlandırılan, her yıl 'Anayasa' bayramı ile kutlanan 1960 darbesi, görünürde DP hükümetine karşı yapılmıştı. Başın da Adnan Menderes'in bulunduğu DP, 'çok partili rejim'e geçildikten sonra, 1950 yıllarında büyük bir seçim zaferi ile işbaşına gelmişti. Bu partinin halkın çok büyük çoğunluğunun oyları ile iş başına gelmesi, halkın 1923'den 1950'ye kadar tek başına yöneten CHP'ye duyulan nefretin bir ifadesi idi. Amerikan emperyalizminin sadık uşakları olan kompradorların ve toprak ağalarının temsilciliğini yapan DP 'demokrasi' vaatleri ile halkın CHP'ye duyduğu nefreti, kendi için oya dönüştürmeyi başardı; ve hükümeti kurdu. 1950-1960 yılları arasında tek başına iktidar olan DP hükümeti döneminde, ilk yıllar Türkiye'ye akan krediler sunan bir refah yarattı. DP'nin halk düşmanı yüzü bu ilk yıllar geniş kitlelere tarafından henüz görülemedi. Ancak 1954'den sonra yavaş yavaş 'borç yiyenin kesesinden yediği', Türkiye'de DP'nin izlediği siyasetin bir avuç şiş göbekli patrona yaradığı, halkın giderek yoksullaştığı görülmeye başlandı. DP hükümetine karşı direniş başladı. DP hükümetine karşı başlayan bu direniş CHP yeniden iktidara gelmek için kullanmaya, halk muhalefeti ni kendi kayruğuna takmaya çalıştı. 1959-1960'da halkın muhalefeti iyice genişledi. Özellikle aydın ve öğrenci kesimleri geniş direniş hareketleri örgütlediler. Sıkıyönetim ilan edildi. Göstericiler üzerine DP hükümeti tankla, tüfekle, copla yürüdü. Parlamento arenasında halk muhalefeti kendi potasında eritmek isteyen CHP, meclisten özel yetkiler isteyen hükümete karşı direnmeye başladı. Sorun artık DP sorunu olmaktan çıkmış, bir bütün olarak hakim sınıfların düzeni sorunu haline gelmiştir. Yükselen direniş hareketleri hakim sınıfların düzenini bir bütün olarak tehdit eder hale gelmişti. İşte bu durumda 27 Mayıs gecesi ordu bir darbe hareketine girişerek yönetime el koydu. Darbeciler darbenin hemen ertesi de yaptıkları açıklamada amaçlarını şöyle ortaya koyuyorlardı:

"Sevgili vatandaşlar, Bugün demokrasimizin içine düştüğü buhran ve müessif hadiseler dolayısıyla ve kardeş kavgasına meydan vermemek maksadıyla Tük silahlı Kuvvetleri memleketin idaresini ele almıştır. Bu harekâta Silahlı Kuvvetlerimiz partileri içine düştükleri uzlaşmaz durumdaki kurtarmak ve partilerüstü tarafsız bir idarenin nezaret ve hakemliği altında en kısa zamanda adil ve serbest seçimler yaptırarak idareyi hangi tarafa mensup olursa olsun seçimi kazananlara devir ve teslim etmek üzere girişmiş bulunmaktadırlar.

Girilmiş olan bu teşebbüs hiçbir şahsa ve zümreye karşı değildir. İdareimiz hiç kimse hakkında şahsiyata müteallik tecavüzkâr bir fiile müsaade etmeyeceği gibi edilmesine de asla müsamaha etmeyecektir. Kim olursa olsun ve hangi partiye mensup bulunursa bulunsun her vatandaş kanunlar ve hukuk prensipleri esaslarına göre muamele görecektir. Bütün vatandaşların partilerin üstünde aynı milletin aynı soydan gelmiş evlatları olduklarını hatırlayarak ve kin gütmeden birbirlerine karşı hürmetle ve anlayışla muamele etmeleri istiraplarımızın dinmesi ve milli varlığımızın selâmeti için zaruri görülmektedir. Kabineye mensup şahsiyetlerin Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sığınmalarını rica ederiz. Şahsi emniyetleri kanunun teminatı altındadır."

Görüldüğü gibi 'amaç' kardeş kavgasına meydan vermemektir. Yani başka bir deyimle sınıf mücadelesinin gelişmesini, tehlikeli boyutlara varmasını engellemektir. Darbeyi yapan cuntanın içinde bugünkü irkçı faşist MHP'nin başı Türkes önemli bir rol oynuyordu. Darbeyi Türkiye halkına duyuran cuntanın 'sesi' Türkes idi. Yine aynı ses, bütün dünyaya cuntanın NATO ve SENTO'ya ve ikili tüm anlaşmalara bağlı olduğunu duyuruyordu. Darbeden sonra cunta Milli Güvenlik Konseyi adı altında ortaya çıktı. Halk yığınlarının demokrasi taleplerini bastırmanın imkanı olmadığını gören cuntacılar derhal bir anayasa hazırlama yoluna gittiler. Darbeden bir yıl sonra genel oylama sunulan Anayasa halkın büyük çoğunluğu tarafından desteklendi.

Bu anayasayla hakim sınıflar, halkın mücadeleye ile elde ettiği bazı hakları halkın gözünü boyamak için kağıt üzerinde tanımak zorunda kaldılar. Yönetim ünlü uşak İbnü başkanlığında sivillere devredildi. Daha sonra MGK içinde darbeciler birbirlerine girdiler. Hakim sınıfların

çeşitli kanatlarının temsilcileri birbirlerine girdiler. Darbeciler birbirlerini tasfiye işine, birbirlerine karşı darbe - ler düzenleme işine giriştiler. 22 Şubat 1962'de ve 21 Mayıs 1963'de iki darbe girişimi bastırıldı.

12 Mart darbesi: 1960 darbesi ile hükümetten uzaklaştırılan DP, AP olarak yenisinden ortaya çıktı. Kısa bir koalisyon hükümeti döneminden sonra yeniden tek başına, bu kez Demirel başkanlığında hükümet oldu.

İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin düzene karşı direnişi yeniden büyük boyutlara ulaştı. 1960 başlarındaki mücadeleler elde edilen bir dizi demokratik hak, hakim sınıfların tüm baskılarına karşı ezilenlerin mücadelesinin yükselmesi içinde korundu ve bu mücadelenin büyük boyutlara varmasında önemli rol oynadı. Yükselen sınıf mücadelesini bastır - mak için sıkıyönetim ilan edildi. Yeni baskı kanunları çıkarıldı. Devrimci - ler zindanlara atıldı. İşkenceler yapıldı. Bütün bunlar sınıf mücadelesini bastıramadı. Sorun AP hükümeti sorunu olmak tan çıkıp bir bütün olarak hakim sınıfların düzeninin yaşama sorunu haline geldi. İşte bu durumda 12 Mart 1971'de ordu adına hükümete bir muhtıra verilerek, Demirel hükümeti istifaya zorlandı. Ordu görevine yönetime 1960'da olduğu gibi biz zat el koymadı. Parlamento dağıtılmadı. Ama parlamentonun kukla rolü iyice açığa çıktı. Siyasetin silahlar tarafından tayin edildiği görüldü. 12 Mart geçiş dönemi adı verilen dönem başladı. Darbeciler muhtırada şöyle diyorlardı:

"Hükümet süregelen tutum, görüş ve icraatı ile yurdumuzu anarşi, kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş, Atatürk'ün bize hedef verdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak ümidini kamuoyunda yitirmiş ve anayasanın öngördüğü reformları tahakkuk ettirmemiş olup Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği ağır bir tehlike içine düşürülmüş - tür.

Türk milletinin ve sinesinden çıkan Silahlı Kuvvetleri'nin bu vahim ortam hakkında duyduğu üzüntü ve ümitsizliği giderecek çarelerin partilerüstü bir anlayışla Meclislerimizde değerlendirilerek mevcut anarşik durumu giderici ve anayasanın öngördüğü reformları Atatürk'ü bir görüşle ele alacak ve inkişaf kanunlarını uygulayacak kuvvetli ve inandırıcı bir hükümetin demokratik kurullar

Devamı 11. sayfada

Baştarafı 1. sayfada

Önleneyeceği söylenen "iç savaş", gerçeğe devrim le karşı devrim arasındaki; sömürülenler ve ezilenlerin, sömüren ve ezenlere karşı savaşıdır. Bunu bastırmak için hakim sınıflar şimdi yüzlerindeki demokratik maskeyi bütünü ile kaldırıp atmışlardır.

Önleneyeceği söylenen "kardeş kavgası" işçilerin patronlara; yoksul köylülerin toprak ağalarına, tefecilere; antifaşistlerin, faşistlere karşı kavgasıdır. Vehbi Koçlar, Sakıp Sabancılar, Evrenlerin efendileri olan emperyalistler, emekçilerin kardeşi değil düşmanıdır! Halkımıza her türlü sömürü ve zulmü layık görenler; devrimcileri sokaklarda kurşunlayanlar, en adi işkenceleri uygulayanlar bizi işsiz, evsiz, aç koyanlar, bizim kardeşimiz değildir. Onlar bizim düşmanıdır. Halkımızın düşmanlarına karşı kavgasını 'kardeş kavgası' olarak göstermek göz boyamaktan başka bir şey değildir.

Darbeciler gerçek amaçlarını aslında "devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek" maddesinde ortaya koymaktadırlar. Gerçekten de bugün hakim sınıfların önünde devlet otoritelerini yeniden sağlamak gibi bir görev durmaktadır. Devlet otoritesi gerçekte sarsılmış, devlet'in çivisi yerinden çıkmıştır. Bu nasıl olmuştur?

Bu her geçen gün daha geniş emekçi yığınlarının 'devletin' gerçekte hakim sınıfların iktidarlarının bir aracı olduğunu görmesi, devrimcilerin bunu halka göstermesi, halkın sömürüye ve baskıya karşı yükselen kendiliğinden mücadelesinin, her geçen gün daha fazla devleti hedef alması ile olmuştur. Hakim sınıfların faşist iktidarlarının aracı olan 'devlet'in, sınıflar üstü olduğu palavraları; hem işçilere köylülere, hem de patronlara ağalara eşit davrandığı, hepimizin devleti olduğu palavraları sınıf mücadelesinin kazın ateşi içinde yıkılmaya yüz tutmuştur. Bu durum devlet otoritesini sarsmıştır. Devlet otoritesini yeniden tesis etmek için hakim sınıflar daha sert yöntemlere başvurmışlar, sıkı yönetim ilan etmişlerdir. Ama bu da yükselen

sınıf mücadelesini bastırmaya yetmemiştir. Bu arada hakim sınıfların görevi parlamento aracını kullanarak, halkın belli değişik kesimlerini faşist düzene bağlamak olan parlamento arenasındaki siyasi temsilcileri; aralarındaki dalaşmayı uzlaşarak halledememişler, birbirlerini kirli çamaşırınlarını yığınlarının gözü önünde yıkaşmışlardır. Bu da devlet otoritesini büsbütün sarsmıştır. Özellikle parlamento kurumu, halkın geniş kesimleri arasında inanırlığını yitirmiştir. İşte bu durumda, hakim sınıflar Türkiye'de sınıf mücadelesini bastırabilecek, kendi deyimleri ile 'devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek' için askeri darbe yapma yolunu tutmuşlardır. Gerçekte parlamentonun hizmet ettiği sınıflara hizmet eden cuntacılar, parlamentonun halkın geniş kesimleri içinde inanırlığını yitirmesinden dolayı, parlamentoyu fesh etmiştir. Böylece hakim sınıflar, halka karşı belli tedbirleri almaya belli ölçüde geciktiren -dalaşma buna yol açıyordu- bir kamburu sirtlarından atmış oldular. Şimdi cunta hakim sınıflar adına, hakim sınıfların 12 Mart dönemindeki benzer 'partiler üstü' 'Geçiş dönemi' hükümetini kuracak; hakim sınıfların ve onların uşaklığını yaptığı emperyalist güçlerin istediği acil ekonomik ve siyasi tedbirleri alacak; düzene karşı olan sınıf mücadelesini ezme çalışacak; 'şartları yarattıktan' sonra 'parlamento oyunu' yeniden sahneye konacaktır. Hakim sınıfların hesabı budur. 'Şartların yaratılması' nın ne kadar süreceği şimdilik kesin bilinmemektedir. Ama hakim sınıflar en az bir kaç yıllık bir 'geçiş dönemine' hazırlanmaktadır. Onların bu geçiş dönemi dediği şey 'olanüstü askeri yönetimden yeniden demokrasiye' dönecektir. Cunta bildirisinde bu dönemin amacı "Demokratik düzenin işleme sine mani olan sebepleri ortadan kaldırmak" olarak adlandırılıyor. Onların de -

demokratik düzen diye adlandırdıkları, gerçekte parlamenter maskeli faşizmdir. Geçiş dönemi ise, açık askeri faşist dikta törlükten -bugünkü durum- parlamenter maskeli faşist diktatörlüğe geçiştir -12 Eylülü kadarki durum- Onların geçiş döneminden, demokrasiden vb. bahsetmesi göz boyamadan başka bir şey değildir. Bu bilgi yanıtlanmalıdır. Türkiye'de demokrasi ancak emperyalizmin ülkemizden tasfiyesi ile; feodalizmin yıkılması, feodalizmin artıklarının temizlenmesi ile; ülkemizde komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist düzeninin yıkılması ile gerçekleşir. Türkiye'de demokrasi ancak ve yalnız demokratik halk devrimi yolu ile gerçekleşebilir.

İşçi arkadaşlar, analar, bacılar, kardeşler... 12 Eylül darbesi, emperyalistlerin ve onların uşaklarının, Türkiye halkına, bizlere karşı giriştiği alçakca bir saldıdır. Saldırının amacı, emperyalistlerin Türkiye'de sınıf mücadelesinin yükselmesi sonucu sarsılan hakimiyetlerini perçinlemektir. Türkiye'yi NATO'nun ileri karakolu, saldırı üssü olarak sağlamlaştırmaktır.

Saldırının amacı, emperyalizmin ülkemizdeki uşakları olan kompradorların ve toprak ağalarının sömürü huzurunu sağlamaktır!

12 Eylül darbecileri, her türlü demokratik hakkımızı: hakim sınıflardan zorlu mücadele sonucu söke söke aldığımız bir dizi demokratik hakkımızı şimdi süngü zoru ile geri almak istiyor. Görev bu na karşı direnmektir! Yurtdışındaki işçilerin görevi bu direniş desteklemektir! Görev, Türkiye'de faşizmi yıkacak olan Demokratik Halk Devrimi için tümümüzle çalışmaktır. Görev bu mücadeleyi desteklemektir! Görev, yurtdışında, bugünkü faşist cuntayı teşhir ve tecrit etmek, uluslararası planda ilerici kamu oyunda Türkiye'deki Demokratik Halk Devriminin propagandasını yapmaktır! Görev başına!

B. Onur

HAKİM SINIFLAR ÜLKEMİZİ «MEZAR SESSİZLİĞİ» NE GÖMEMİYECEKTİR
SESSİZLİK GEÇİCİDİR

YAZISI 8. SAYFADA

İŞTE HAKİM SINIFLARIN ÖZLEMİNİ DUYDUĞU

«HUZUR»

Türkiye'den "Huzur Dolu" Manzaralar

Önceki gün ve gece Türkiye'nin sokakları, caddeleri bombardı. Ama, huzur, kaldırım taşlarına, duvarlara sismeğe başlamıştı. Duvarlardaki "kirli cümleler" temizleniyordu.

Görevliler, apartman yöneticilerini, geçekonduda yaşayanları megafonla uyarıyor, "duvarların temizlenmesini" istiyorlardı. Halk, bu uvarıya büyük bir istekle uyuyordu.

Dün sabah ise, yollar yine canlılığa kavuştu. Korkusuz ve yürekleri güven dolu insanlar caddeleri, dükkanları doldurdular.

Sokaklara, caddelere, daha doğrusu dünyalarına huzur dağıtan askerlere sevgi ile, saygı ile bakıyorlardı.

Ölü şehirlere dirilmişti. "Kurtarılmış bölgeler" yok olmuştu.

Herkes huzur içinde yayınlanan bildiriye dinliyor, yayınlanacak bildiriye bekliyordu.

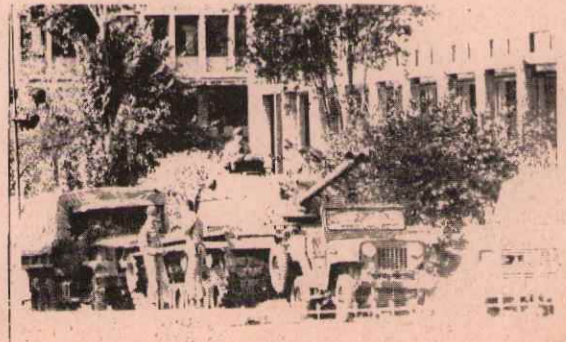
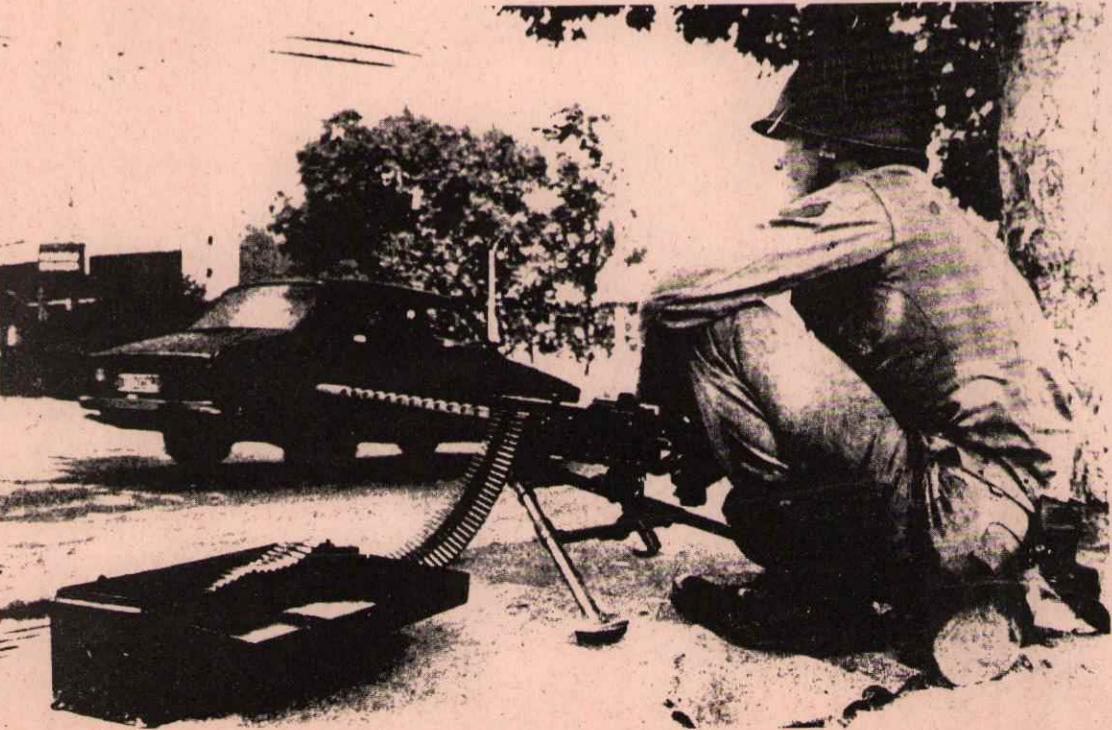
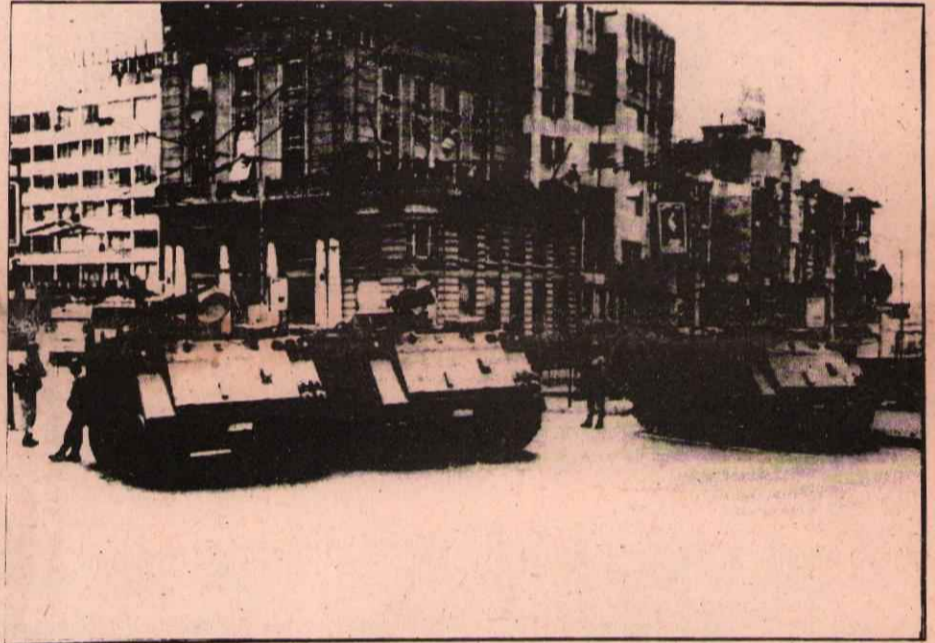
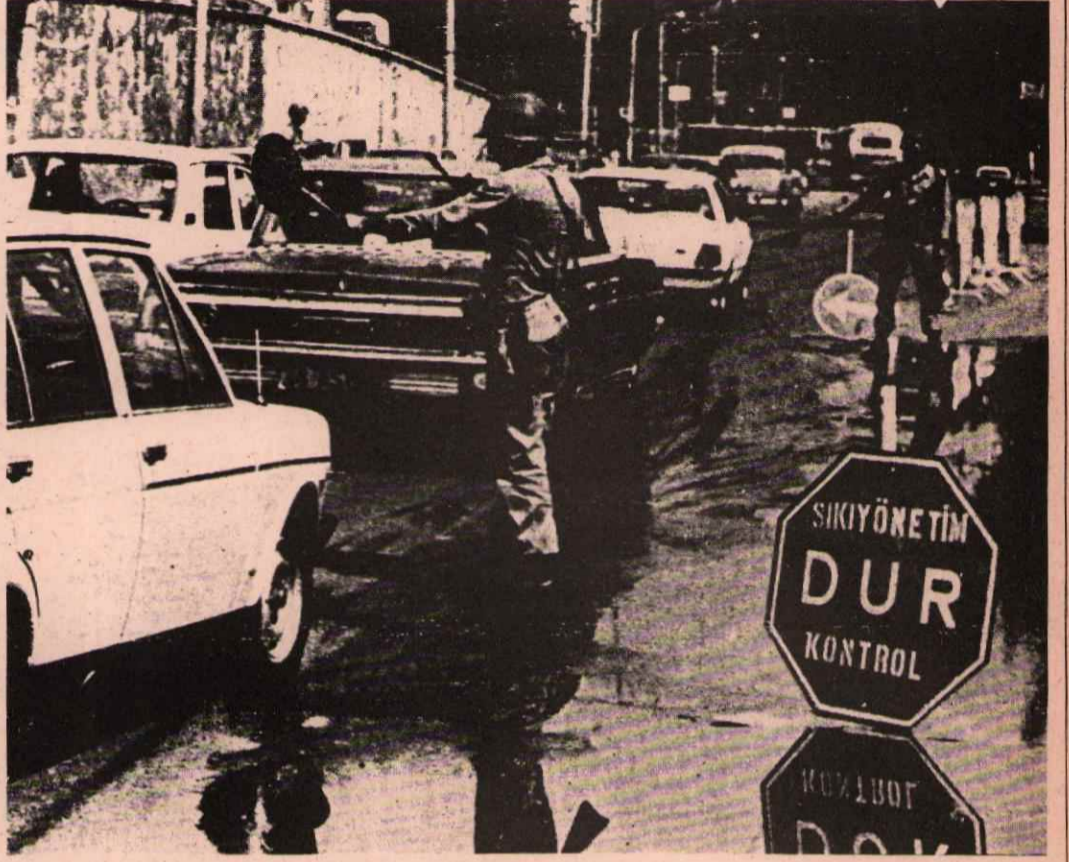
Türkiye'deki son manzara şuydu:

"İnsanlar yasama sevinciyle doluydu."

Tanklar ve askerler halkın huzurunu sağlamak için görev başındaydı.

Her an arama yapılıyor, her araç bir bir aranarak güvenliğin tam olarak sağlanması için çaba sarfediliyordu.

ONLARIN HUZURU HALK İÇİN ZULÜMDÜR

DARBENİN KAMUOYU NASIL YARATILDI:

Faşist hakim sınıfların sözcüsü basın 12 Eylül askeri faşist darbesinden önce kamuoyunu darbeye hazırlamak için elinden geleni yapıyordu.

Hakim sınıfların boyalı basını, onların kalemgörleri; terörün çok yüksek boyutlara ulaştığının, devletin temelinden sarsıldığının propagandasını yapıyor, parti başkanlarına, politikacılara durumu düzeltmedikleri için bozuk atıyorlardı. "Devlet, devlet olduğunu, gücünü göstermeli" yollu laflarla halkımıza tehditler savuruyorlardı. 12 Martın azıllı faşistlerinden olan Ali Elverdi'nin savurduğu tehdit ise şöyleydi:

"Bizim toplumumuz, tankımız, uçlarımız vardır, kullanmadığımız daha çok metodumuz vardır".

Diğer yandan kamuoyunu darbeye hazırlamada oldukça etkili bir rol alan "Hürriyet" gazetesi, darbe öncesi günlerdeki sayfalarında büyük manşetleriyle, yorumlarıyla elinden geleni ardına koymuyordu. Ecevit ve Demirel'e mektuplar göndererek akıl vericesine; teröristlerin umutlarının kırılmasının gerekliliğini bildiriyor; terörün ulaştığı boyutlarda bir yandan onların 'ser kuvvetlerine' karşı birleşmelerini talep ederken, diğer yandan 7 Ağustos tarihli sayısındaki yorumunda "İçimizde hala suçluluk duygusu yok mu, böylelerini başta yaptığımız için..." diyerek darbenin yerini yapıyordu. 22 Ağustos tarihli sayısında ise Hürriyet, "Erken seçim derindekilere hatırlatıyoruz "MİLLİ İRADE EKŞİK KALİYOR" diye büyük manşetler atarak, "Milli İrade'yi sağlayacak olan darbecilere alkış tutuyorduk. Yine darbeden bir gün önceki sayısında Hürriyet'in ilginç bir başlığıyla karşılıyoruz: "Mumları söndü". Ve tabii ki faşist generaller mumlarını yaktılar, ve halkımıza karşı yoğun bir saldırıya, en küçük bir direnişi kanla bastırmaya hazırladılar.

Hakim sınıfların diğer gazeteleri de darbe öncesi günlerde aşağı yukarı aynı propagandayı sürdürdüler, ana raporları çıkarıp "sorumluları" göreve çağırıyorlar, halka, devleti kurtaracak yeni şeyler gerektiğini anlatmaya çalışarak, darbe hazırlığı yaptılar.

Bütün bunlar uşak basının kutsal görevleri arasındadır. Onlar, faşist hakim sınıfların, generallerin tam bir borazanı durumundadırlar. Ve bu borazanlık görevlerini de başarıyla yerine getirmekte dirler. Askeri faşist cunta geldikten sonra da bu gazeteleri okuyan herkes gayet açık bir şekilde onların halkımız için daha fazla baskı, şiddet olan kanlı faşist cuntaya nasıl alkış tuttıklarını görecektir.

Ecevit ve Demirel'e mektup

Sayın liderler,

TERÖRÜN ülkemizde hangi noktaya ulaştığı bizim kadar sizin de malumdur. Her geçen gün biraz daha insan canına kıyan, rejimi devirmeye yönelik bu tirmanın mutlaka kırılması için ortaya çıktığını, sanırım sizler de fark edebilirsiniz.

Ne zaman?

İçerde birbirimize bu girersek dışarda ellerinden geleni yapacağız. Elçi vurur, ataşe katıldıkça iç ve dış düşmanların kim olduğunu aramaya başlayalım.

se, yurt dışındaki konsolosluklarımızı korumasız kapı önüne çıkamazsa, biri kalkıp da, "Bu ne biçim devlet?" demez mi?

Aklımızı başımıza almamızın zamanı gelmedi mi? Terörün içerde ve dışarda canının istediğini yapıyor. Buna karşılık acaip yaşam savışı veriyoruz. İçimizde hâlâ suçluluk duygusu yok mu. Böylelerini başta yaptığımız için?

Hürriyet

Gelin, eski namuslu, göremeye çalışın. İnsanlığınun tövbekar olabileceğini kabullenin, birlik olun.

Bunu yaparken de sadece "Faşist münist" sözleriyle çözüm kalmayın. Çünkü terörün çok daha ötede, dış kaynaklı olarak yaratılmaya çalışılıyor.

Mumları söndü!

Unutma gırtlak için döndüler

Hürriyet

Bolşeviyiz

Bolşevik

Var mı buna itirazınız.

Ayağımızda pranga ellerimizde kelepçe

Başımızda jop olduğu müddetçe

Bolşevik, olacağız Bolşevik

Hep birlikte Bolşevik

Sizin yüreğinize korku salmak

talan ağınızı parçalamak için

Bolşevik

Hey 12 Eylül paşaları

Size haykırıyoruz

Bolşevik olacağız

Örgütleneceğiz

Ta Edirne'den Kars'a

İstanbul'dan Erzincan'a

Beynimize tonluk balyoz indirmek

Tarihi görevimiz olacak.

Haydi be Bolşevik

E.Karslı

"Nazey" adlı türkünün yayınlanması yasaklandı

RADYO ve televizyonda bir yıldan beri yayınlanmakta olan "Nazey" adlı türkünün bundan böyle ekran ve mikrofonlarda yayını yasaklandı.

Türkü bir yıl kadar önce TRT alk Müziği Şubesi'nde görevli sanatçı Mehmet Özbek tarafından derlenerek, TRT Denetim Kurulu'na sunulmuş ve kabul ettirilmişti.

Mehmet Özbek Kürt kökenli olup, bu çok bu yöreler türkülerini derlemekle tanınmıştır.

Mehmet Özbek ile birlikte TRT alk Müziği yayıncıları tarafından Nida Tufekçi ve Yücel Paşmak da aynı gerçekle görevlendirilmişlerdir.

Faşist generaller, yönetime el koyar koymaz, halka ağıncı saldırılara giriştiler. Ülkede "huzur", "birlik", "beraberlik" sağlama palavralarıyla, yıllardır faşist hakim sınıfların çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına özellikle de Kürt ulu suna uyguladığı milli zulmü daha da yoğun bir şekilde uygulamaya başladılar.

Emperyalizmin yeminli uşakları faşist generaller, suya sabuna dokunmayan "Nazey" adlı türkünün bile radyoda, televizyonda yayınlanmasını yasakladı. Nedeni de; bu türküydü derleyen Kürt kökenli bir sanatçı olması!

CUNTA'NIN GETİRDİKLERİ:

Benzin, tüpgaz, gübre ve şekere zam yapıldı

ANKARA - ÖZEL Petrol ürünlerine, şekere ve kimyasal gübrelere zam gelmiştir. Zamların Millî Güvenlik Konseyi'nin kararları olarak açıklanmıştır.

PETROL ÜRÜNLERİ Petrol ürünlerinden süper benzin, normal benzin, gazyağı ve motorinde Fuel-oil'in litresine 2,5 Lira zam gelmiştir.

Ayrıca 12 kiloluk tüpgazda kilo başına 60 Lira, piknik tüpünde tüp başına 15 Lira zam yapılmıştır. Stokları yetkililer tesbit edilen bayiler zamlı fiyatları başlatmışlardır.

SEKER Fabrikada ve depolarda teslim koşulluyla şekerin toplan fiyatları yeniden saptanmıştır. Buna göre kristal şekerin kilosuna 48 Lira, şekerin bez torba içinde 59 Lira, kutuda kilosuna 56 Lira zam gelmiştir.

Kimyasal ise şöyle: A. potasyum sülfat 12,5 Lira, B. potasyum sülfat 11,5 Lira, C. potasyum sülfat 11,5 Lira.

Yüzbaşı Bülent Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı

ANKARA - Yüzbaşı Bülent Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Ülkü Yolu ve TÖB-DER Başkan ve yöneticileri gözaltına alındı

ANKARA - Ülkü Yolu Derneği Pazaryeri Şubesi Başkanı ve Yönetim Kurulu Başkanı olan Ülkü Yolu Derneği Pazaryeri Şubesi Başkanı Mehmet Feyzi ve Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Feyzi ile Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Feyzi gözaltına alındı.

Pazaryeri (Bilecik) (İha).

Subesi Başkanı ve Yönetim Kurulu Başkanı olan Ülkü Yolu Derneği Pazaryeri Şubesi Başkanı Mehmet Feyzi ve Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Feyzi ile Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Feyzi gözaltına alındı.

86 sendikaların faaliyeti durduruldu

ANKARA - Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın 12 Eylül darbesiyle kaldırılan 86 sendikaların faaliyeti durduruldu.

TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı

ANKARA - TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı.

Aranan sendikacılar tek tek teslim oluyor

ANKARA - Aranan sendikacılar tek tek teslim oluyor.

Grevler ve lokavtlar ertelendi

ANKARA - Grevler ve lokavtlar ertelendi.

İllerde sokaklara çıkma süreleri

İllerde sokaklara çıkma süreleri...

Yüzbaşı Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı

ANKARA - Yüzbaşı Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Ülkü Yolu ve TÖB-DER Başkan ve yöneticileri gözaltına alındı

ANKARA - Ülkü Yolu ve TÖB-DER Başkan ve yöneticileri gözaltına alındı.

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

“Bir Tartışmaya Katkı” üzerine

Geçen sayı MÜCADELE'de "Bir tartışmaya katkı" başlıklı bir yazı yayınlandı. Bu yazıyı yazan arkadaş, MÜCADELE'nin 46 sayısında çıkan kadınlara baskı ve şiddet uygulamaya ilgili yazıyı bazı noktalarda eleştiriyor. Arkadaşın yazısında katılmadığımız bazı noktalara burada açıklık getirmeye çalışacağız.

Yazıyı yazan arkadaş, kadınlara yapılan baskıların yanlış görülüp mahkum edilmesini haklı olarak değerlendirmiyor. Bu doğrudur. Aslında devrimci bir çevrede olupta, bunu söz olarak söylemeyen, savunmayanlara rastlamak olanaksızdır. Devrimci olduğunu söyleyen herkes, kadınların kurtuluşunun gerekli olduğunu; bu kurtuluşun ancak devrimle sağlanabileceğini; kadınlar katılmadan devrim olmayacağını savunurlar. Düşüncede yani teorik olarak, devrimciler arasında bu konuda pek bir ayrılık yoktur. Ne var ki; bu meselelerle ilgili uygulamalarda yani pratikte karşıımıza öyle sorunlar çıkıyor ki; teorik olarak aynı şeyi savunuyor görünün devrimciler bir olay karşısında taban tabana zıt tavırlar alıyorlar. Bunun açık örneği MÜCADELE'de bir kaç sayıdır süregelen tartışmalardır. Tartışmalara katılan herkes, "Emekçi kadınlar katılmadan devrim olmaz; devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulamaz" sloganı kapsamında tartışıyor. Ama yine de sorunlar çıkıyor. Bence sorun devrimci teoriyi pek kavramamaktan ileri geliyor. Bu kavranmayınca da teorinin pratiğe uygulanmasında bir dizi yanlış tavırlar ortaya çıkıyor.

Bu konuda pratik; kadınlara yapılan baskıların, şiddetin mahkum edilmesinde çıkan somut olaylarda karşıya olduğumuz pratiktir. Hemen herkes önce de belirttiğim gibi "yanlış görüşlerle mücadele edelim" diyor ama ka şımıza somut bir olay çıktığında nasıl mücadele edileceği konusunda yalpalayıp duruyoruz. Yazıyı yazan arkadaşta hemfikir olmadığımız noktalar mücadele yöntemlerinden başlıyor. Açıklık getirmek için arkadaşın yazılarından alıntılar yapmak yararlı olacak. Arkadaş diyor ki:

"Burjuva- feodal toplumun alışkanlıkla bugün hala etkinliğini sürdürüyor" Arkadaşın kastettiği devrimci çevrelerde de bunun böyle olduğudur ki bu doğrudur. Emekçi kitlelerden karı-koca arasındaki çelişkilerin ele alınması konusunda arkadaş devamlı şöyle diyor:

"(çelişkileri-) çözüm yönteminde esas almamız gereken eleştiri-ikna-özeleştiril olmalıdır."

Devrimciler, emekçiler arasındaki çelişkileri zorla, şiddete dayanarak çözmeye gibi bir niyetiniz olmadığından ötürü bu da doğrudur. Fakat bu metod kullanıldıkandan sonra, bazı somut olaylarda artık vaz geçilmesi gereken bir şey haline geliyor. Ve ikna ile, eleştiri ile düzelmeyen, düzelmekte direnen unsurlara karşı başka metodlar gerekli oluyor. ATIF'in derneğinde çıkan bir olay bunu açıkça sergiledi. Karısına yıllardır şiddet uygulayan bir kişi, uyarılmasına rağmen, pratiğinde değişmediğini gösterdiği gibi; şiddete dayanamayıp ayrılmak istediğini söyleyen karısının bu isteğini de bastırmaya kalktı. Bu konuda da uyarıldı. Bu uyarma da fayda vermedi. Sonunda uzun süredir devrimciler arasında bulunan bu kişi hakkında idari tedbirin, dernekten uzaklaştırılmasının gerekliliği ortaya çıktı. Bu kişi aynı zamanda bir yandan evde karısına şiddet uygularken diğer yandan dernekte kadınlara karşı uygulanan şiddete karşı kâğıtları şeklinde nutuklar atıyordu.

Yazıyı yazan arkadaş, yazısının ilk bölümünde, kullandığı bazı cümlelerle dernekten uzaklaştırma, vb idari tedbirlere toptan karşı olmadığını, son tahlilde bu gibi metodların uygulanabilmesinin mümkün

olduğunu getiriyor. Fakat yazısının bütünü okunduğunda aslında bu arkadaşın anlayışının hiç de öyle olmadığı ortaya çıkıyor. Şöyle ki; yazıyı yazan arkadaşın eleştirdiği yazıda konuyla ilgili Çin'den bir örnek verilmişti. Bu örnekte anlatılan şuydu: Çin'de Kültür Devrimi sırasında bir yerde kurulan Kadınlar Birliği; o bölgede karısı döven bir erkeği uyarıyor. Uyarımlar fayda etmiyor. Dövuken kadın durumu Kadınlar Birliği'ne anlatıyor. Kadınlar Birliği, erkeği çağırıp, yaptığı işin doğru olmadığını, bu işten vazgeçmesini anlatıyor. Fakat adam toplantıda gayet alaycı bir tavır takınıyor. Bunun üzerine kadınlar bir olup, erkeği bir güzel dövüyorlar.

Yazıyı yazan arkadaş bu çeviriyi yanlış ve zararlı buluyor. Bu örnekte kadınlar tarafından yapılanı; yani erkeğin dövülmesini tamamen yanlış bir uygulama olarak görüyor. ve diyor ki;

"Biz nasıl ezilen bir cins olarak kadına baskı yapılmasına karşı isek, erkeklerle de baskı yapılmasına karşıyız."

"Bizim devrimle değiştirdiğimiz kadınlara dövme ve örgütlenme hakkı değil (abç) kadını toplumsal hayatın her alanında erkekle eşit duruma getirmek, kültürel alanda her türlü burjuva-feodal anlayışı yıkmaktır."

Arkadaş, anlaşıldığı kadarıyla bu çevirideki örneği yanlış buluyor çünkü; kendi yorumuna göre kadınları dövmeyle alternatif olarak erkekleri dövme getiriliyor; devrimle kadınlara dövme hakkı verilecekmiş gibi gösteriliyor, vs.

Bir kere günü başta belirtmek gereklidir ki; şimdiye kadar MÜCADELE gazetesinde böyle bir anlayış kesinlikle savunulmamıştır. Ve eğer arkadaş çeviriyi, bu çevirinin birlikte yayınlandığı yazı ile birlikte ele alsaydı, örneği en azından yanlış bulmazdı. Bu örnek arkadaşın dediği gibi yanlış bir örnek değildir, ya da daha açık olarak böyle bir olay hiç yapılmaması gereken, kesinlikle karşı olunacak bir olay değildir. Sorun şöyledir: Devrim sonrası örgütlü kadınlar, düzeltmeye niyeti olmayan, karısını döven adama bir ders vermişlerdir. Feodal kafasını değiştirmeye niyeti olmayan bu adama; sadece fiziki olarak güçlü olduğu için diğer bir kişiyi dövebilmenin ne demek olduğunu gayet etkili bir metodu anlatmaya çalışmışlardır. Arkadaşın yazısının ilk bölümünde yazdığı ve kabul eder gördüğü; ikna-eleştiri ile iflah olmayan bir unsura idari tedbir uygulamışlardır. Ve Çin'de Kadınlar Birliği'nin bu metodu, kocaları tarafından dövuken fakat korkularından bunu açıklamayan diğer kadınlara cesaret vermiş, feodal baskının daha da açığa çıkmasına hizmet ederek bu konuda kitlelerin eğitilmesinde yararlı olmuştur. Elbette ki, idari tedbirler, köklü bir şekilde yerleşmiş alışışları ortadan kaldırmazlar ama onları ortadan kaldırmak için kullanılabilirler. Görüşme göre Çin'deki Kadınlar Birliği'nin yaptığı da budur.

İdari tedbirler, bazen işlerin çok kötü bir şekilde gelişmesini engelleyebilirler. Örneğin geçen sayı MÜCADELE'de Duisburg işçi derneğindeki bir olay üzerine bir yazı yayınlanmıştı. Sevdiği kişiyle evlenmesi ailesi tarafından engellenen ve ailesinin baskılarına dayanmayan bir kız arkadaş, intihar etmişti. Kızın ailesi derneğin aktif üyeleri idiler. Bu intihar olayından sonra Duisburg işçi derneği onları üyelikten attı. İntihar eden kıza yapılan baskılardan haberdar olanların daha önceden tedbir almaları halinde olayın bu şekilde bitmesine engel olunabilirdi.

Çevirinin zararlı olmasına gelince; bana göre de çevirinin yorum yapılmadan yazıya konması bazı zararlar getirmeye açıktır. Özellikle kadın-erkek ilişkileri konusunda bugüne kadar yapılan eğitimin oldukça kısır olması zararını fazlaştıracaktır. Bu anlamda çeviriyle birlikte olayı yorumlayan bir yazının da konulması iyi olurdu. Çevirinin yorumsuz konulmasının zararı en açık bir şekilde arkadaşın konuya ilişkin getirdiği yanlış yorumlamalarda görülüyor. Fakat bu yani çevirinin yorumsuz olarak konmasının verebileceği zararları kabul etmek, çevirideki örneğin yanlış olduğu anlamına gelmemelidir.

Arkadaşın çeviriyi yorumladığı gibi tabiki kadınlara devrim sonrası "erkekleri dövme" hakkı falan verilmeyecektir. Böyle bir hak olsa olsa feministlerin yaptığı bir devrim sonrası verilebilir. O da böyle bir devrim gerçekleşirse. Ama arkadaş bir de kadınlara devrimden sonra "örgütlenme hakkının" da verilmeyeceğini söylüyor. Bu doğru değildir. Devrimini yapmış her ülkede kadın örgütlenmeye bizzat komünist partileri tarafından, onların önderliğinde teşvik edilmişlerdir. Çünkü kadınların üzerindeki baskılara karşı mücadele etmek ancak örgütlü bir şekilde olabilir. Umarım, arkadaşın yazısında karşı çıktığı örgütlenme hakkı: kadınlara "erkekleri dövme için örgütlenme hakkı"dır. Eğer öyle ise açık bir şekilde koysaydı daha iyi olurdu.

Yazıda kadının ayrılma hakkı meselesinde de savunulan yanlış görüşler var. Şöyle deniliyor:

"Biz, bu gibi sorunlarda esas olarak eleştiri-ikna-özeleştirme ile sorunu çözmeye çalışmalı, eğer sorun böyle çözülmese ve dövme, vs. baskı devam ederse kadının ayrılma hakkının propagandasını yapmalı..."

Kadının ayrılma hakkının propagandasını yapmak arkadaşın göre bazı koşullarda mümkün olabiliyor. Bana göre ise bu hak her zaman mahfuzdur. Bu konuda arkadaşın anlayışı yanlış ve çok zararlıdır. Arkadaşın savunuyor gözüktüğü kadınlara da erkekler kadar eşit hak tanımakla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Böylesine bir şeyi savunmak yani kadının ayrılma hakkını sadece belli koşullarda savunmak "erkek evin efendisidir", "erkeğin dediği olur" tezleriyle aynı paralelede olmak demektir. Devrimci bir görüş değildir. Yeri gelmişken işçi sınıfı demokrasisindenilen şeyden biraz bahsetmek istiyorum. Bizler, işçi sınıfının davasına elimizden geldiği kadar yararlı olmak istediğimiz için, işçi sınıfının demokrasisini kavramak ve bunun ilkel rini her alanda savunmakla yükümlüyük. Ve işçi sınıfı demokrasisi, halk düşmanı olarak görmediğimiz kişilerden birinin en ufak çapta da olsa bir diğeri üzerinde imtiyaz sahibi olmasına kesinlikle karşı çıkar.

Evlilik meselesinde ise işçi sınıfının demokrasisi şu anlama gelir: Erkek ve kadının birliği gönüllü bir birliktir. Ve bu birlikte taraflardan biri ayrılmak isterse bu herhangi bir şekilde bastırılamaz. "Ayrılma hakkı bazı koşullarda mümkündür" diye bir tez kesinlikle ileri sürülemez. Ezen millet ve ezilen millet arasındaki mesele buna oldukça benzeyen bir meseledir. İşçi sınıfının temsilcileri "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kayıtsız şartsız savunuyorlarsa, bunu laf olsun diye yapmamakta dırlar. Bizim için şurası açık olmalıdır ki bir ulusun ayrılıp devlet kurmasını belli şartlarda doğru veya yanlış bulmak meselesinin bir yanındır, ulusun ayrılıp devlet kurma hakkını savunmak ise meselenin diğer yanındır. Emekçi kitleler arasındaki evlilikler de böyledir. Belli şartlarda kadının ayrılmasını doğru bulmayabiliriz ama hiç bir zaman arkadaşın dediği gibi kadının ayrılma hakkını belirli koşullara bağlamayız.

Sorun eşitlik sorunu ise, burda işçi sınıfı demokrasisini "burjuva demokrasi"sinden ayıran, "biçimsel eşitlik" ya da "mutlak eşitlik" yerine gerçekten, özde eşitliği savunmaktır. Eşitsizler arasında eşitliği sağlamak özünde eşitsizliği savunmaktır. Eşitsizler arasında eşitlik talep edenler aslında biçimsel bir eşitliği savunuyor demektir ki; bu da yanlıştır. Örneğin çevirideki kadınların erkeği dövme meselesine arkadaş "erkekler kadınları, kadınlar da erkekleri dövmemeli" anlayışıyla yaklaşıyor, ve örneği bunun için yanlış buluyor. Oysa arkadaş olaya bu şekilde biçimsel olarak yaklaşmasa, olayın eşitsizler arasında cereyan eden bir olay olduğunu kavrasa, şartlara göre bir değerlendirme yapsa problem çıkmayacak.

MİNE

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

AVUSTURALYA - VİCTORIA

Değerli arkadaşlar...

Ülkemizde ve bütün dünyada emperyalizmin yoğun baskıları gün geçtikçe artmaktadır. Dünyanın bir çok yerinde gelişen devrimci hareketler, emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme ağır darbeler indirmektedir. Sömürü ve zulüm düzenlerini yerlerinden oynatmakta ve bütün zalimlerin yüreğine korku salmaktadır.

ATİF başkanına yönelik B. Alman emperyalizminin saldırısı, ülkemizdeki yerli usaklarının efendilerine bir işaretinden gelmektedir. ATİF başkanı arkadaş, B. Alman emperyalizminin ve her türlü emperyalizmin ve ülkemizdeki usaklarının düzenlerine karşı çıktığı için siyaset yasağı konulmakta ve kendisine saldırılmaktadır. B. Alman emperyalizminin "siyasi yasak kararı" B. Almanya'da demokrasinin hangi sınıflara ve o sınıfların siyasi temsilcilerine olduğunun açık belgesidir.

Emperyalistlerin ve her türlü gerici devletlerin baskıları dünyada devrimleri engelleyemez, devrimcileri korkutamaz. Onların her türlü gericiliği, sınıf mücadelesini keskinleştirir, devrimcilerin sınıf kını ile biler.

Biz, Avusturalya'da bulunan Türkiyeli işçiler, emperyalizmin, sosyal emperyalizmin her türlü gericiliğine karşı çıkar, B. Alman emperyalizminin ATİF başkanı ve ATİF'e yönelik saldırılarını kınar, sizlerle her türlü dayanışma içerisinde olduğumuzu bildiririz.

Arkadaşlar..

Emperyalistlerin ve gericilerin baskı ve sömürüleri ne ilktir ne de sonudur. Bunların gerici düzenleri devam ettiği sürece, her türlü baskı ve sömürüler de olacaktır. Ancak bunların baskı ve sömürüleri, uluslararası işçi sınıfının her ülke de vermiş olduğu devrim mücadelesiyle tek tek ortadan kaldırılacaktır.

ATİF'in ve başkanının ülkemizde işçi sınıfı önderliğinde verilen Demokratik Halk Devrimi mücadelesini desteklediğini; Almanya'da bulunan Türkiyeli işçileri anti-emperyalist, anti-faşist cepheye çekme mücadelesini takip etmekte ve görmekteyiz. Bizler, Avusturalya'nın Viktorya eyaletinde bulunan Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle derneği olan VTEB, ATİF'in mücadelesinden çok şeyler öğrenmiştir. ATİF'e olan saldırıyı bizlere de yönelik saldırı olarak değerlendiriyor, B. Alman emperyalizmini bir daha lanetliyoruz.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM
 - KAHROLSUN B.ALMAN EMPERYALİZMİNİN ATİF'e ve BAŞKANINA SALDIRISI
 - YAŞASIN HER MİLLİYETTEN TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN BİRLİK VE DAYANIŞMASI
- Viktoria Türkiyeli Emekçiler Birliği

AUGSBURG

17 Haziran 1980'de Augsburg'da faşistlerin yurtseverlere saldırısından sonra Batı Alman polisi tarafından tutuklanan 74 anti-faşistin B. Alman mahkemelerinde yargılanacağı günler yaklaşıyor. Batı Alman emperyalistleri; anti-faşist, anti emperyalistlere saldırısının bir parçası olarak; tutuklu yurtseverlere uzun süre hapis cezası verme ve haklarında yurtdışı etme kararı çıkarmak istemektedir.

Augsburg'da Ekim ayında başlayacak mahkemelere paralel olarak çeşitli protesto eylemleri düzenlenmiştir. Ekim ayı içinde Augsburg'da bir hafta süreli açlık grevi yapılacak ve bir dizi eylem bu

**Türkiye'deki Faşist Cuntaya Karşı;
ATİF'i Yasaklama Çabalarına Karşı;
Tutuklu ATİF Üyelerinin Serbest Bırakılması İçin
AÇLIK GREVİNİ VE EYLEMLERİ DESTEKLEYELİM!**

**BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA
KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM
BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM**

KATIPLER ÖLMEZ!

Baştarafı 1. sayfada

yeli emekçiler, Hitler faşizminden, Çorum Maraş katliamlarından faşistlerin nasıl insanları diri diri yaktıklarını, gebedinleri süngülediklerini, ölü kadınların ırzına geçtiklerini iyi tanıyorlardı. Faşistlerin emeğe, düşünene, yazana, çizene, yurdunu seven herkese düşman olduklarını iyi biliyorlardı.

Yürüyüş boyunca kitle faşizme, sömürüye karşı nefretini, kinini "Katip'in katili komprador patron ağa devleti"; "Faşist katillerden hesap soracağız" gibi sloganlarla dile getiriyordu.

5000'in üzerindeki anti-faşistler, düzenli bir şekilde miting alanına geldiler ATİF-TÖK/YD adına konuşma yapıldı. Daha sonra yürüyüşe katılan diğer devrimci gruplarda birer konuşma yaptılar.

Kitlenin yürüyüş boyunca kararlı haykırışı bir kere daha faşist katliamlara karşı sessiz kalınmayacağını, faşistlerden hesap sorulacağını simgeliyordu. Katip'in katili bir kez daha acımızı kine, gücümüzü düzene isyana yöneltmiştir.

Katip arkadaşımızın katli bir kez daha örgütlenmemizin, tek yumruk olup faşizmin beynine vurmamızın gerekliliğini göstermiştir.

HILDESHEIM

20.9.1980 tarihinde Hildesheim'da NATO manevralarına protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenlendi. ATİF'in de katıldığı bu yürüyüşte 3000 civarında Alman ve Türkiyeli emekçi yürüdü. Yürüyüşte Türkiye'deki askeri faşist darbe kınandı ve askeri faşist darbeyi protesto eden ATİF'in bildirileri ve yayın organları bol miktarda dağıtıldı.

nu izleyecektir. Tüm anti-faşistlerin, demokratların görevleri; bu eylemleri desteklemek, aktif olarak katılmaktır. Augsburg'da tutuklu arkadaşlar için açılan bağış kampanyası devam etmektedir. Anti-faşistlerin desteği ve örgütlü gücü burada da kendini göstermiş, hedef olarak tespit edilen 150.000 DM bağışa ulaşılmıştır. Bağış kampanyası hala devam etmektedir. Çevremizdekileri bu kampanyaya katılmak için seferber edelim.

Bağışların yatırıldığı Konto Numarası
0 3 5 1 9 2 4
Sparkassen-Service Spende Konto
Für Türken AUGSBURG

KATİP SALTAN
(1954 - 1980)

BİR ÖLÜR BİN DOĞARIZ!

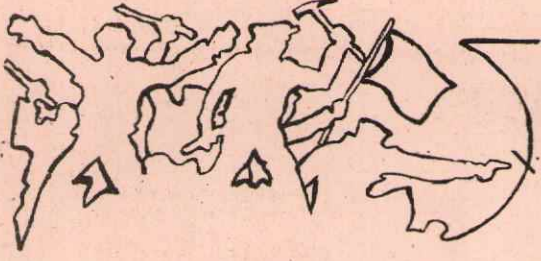
ATİF safında bir yiğit
Katip Saltan yiğit yoldaş
Zulme göğüs gerdi bizle
Katip Saltan yiğit yoldaş
Faşizmi biliyordu
Ona karşı duruyordu
İleriye görüyordu
Katip Saltan yiğit yoldaş
Katip bizim canımızdır
Damardaki kanımızdır
Doğan kızıl günümüzdür
Katip Saltan yiğit yoldaş
İşkence faşizmin özü
Köpekler yıldırmas bizi
Bilediler kinimizi
Katip Saltan yiğit yoldaş
Kanın yerde kalmayacak
Kavgan bir an durmayacak
Anımızda yaşayacak
Katip Saltan yiğit yoldaş
Eli kolu bağlı halde
Nice şehit var bu yolda
Şehit düştün gurbet ilde
Katip Saltan yiğit yoldaş
Bin yaşasın ATİF'imiz
Safındayız yüz binimiz
Bilenmiş sınıf kinimiz
Katip Saltan yiğit yoldaş

Seyfili

HÜCKELHOVEN

Hückelhoven ve Çevresi İşçi ve Gençlik Derneğinde 17.8.1980 günü Kemalizm üzerine bir seminer düzenlendi. Seminere 60 a yakın kitle katıldı. ATİF'e karşı dedikodu ve karalama temelinde propandada yürüten Halkın Kurtuluşu, Dev-Yol, KSD(Kurtuluş) da seminere katıldılar. Seminerde getirilen görüşlere karşı olmak için karşı görüşler getirerek devrimcilerin benimsemeyeceği metodları kullandılar. Getirdikleri görüşlerin çürütülmesi ne rağmen doğruları kabullenmeme tavrını takındılar. Kitleler önünde savundukları görüşlerle bir kere daha teşhir oldular. Seminer bazı hatalar ve disiplinsizlikle re rağmen esas olarak olumlu bir seminer di.

DEVRİMCİ SANAT

Okuyucularımızdan

Resim ve Şiirler

BASKASINA DOKUNAN YILAN

"Bana dokunmayan yılan
Bin yıl yaşasın" diyorlar
Yalan ve yanlış bu görüş
Ve bir hilesidir bu
Zehirli yılanların
Bizi parçalara bölmek
Ve bilincimizi karartıp
Kanımızı emmek
Ve
Karşı koyanları
Teker teker ezmek.
Ve ömrünü ve saltanatını
Biraz daha uzatmak için
Uydurulmuş bir yalan
Kanmayın sözüne yılanların
Ve onları
Değil bin yıl
Bir gün bile yaşatmayın.
Yılanlar çeşit çeşit
Ve
Renk renk olurlar
Aldanmayın görünüşlerine
Özlerinde hepsi birdir onların.
Kanemici ve zalim
Yıldan dost olmaz
Bunu iyi bilin
Başkalarına dokunan yılan
Sana da mutlaka dokunacaktır
Çünkü
sokmaya alışmış yılan
Sokmadan edemez
Ve kanla yaşayan yılan
Kan emmekten vaz geçemez
Ve
Sıra sana geldiğinde
Bu huyunu terketmez
O günü beklemeden
Birleşmelisin
Yılanın soktuğu
Ve sokacağı kimselerle
Bu zehirle yılanı karşı
Ve ezmelisin
Bu kara yılanın başını
Yılansız yalansız
Bir dünya için
Yılanlar
Dehşetli korkarlar bizden
Biz onlardan korkmazsak eğer
Ve
Birleşirsek onlara karşı
Onlar göründükleri gibi
Güçlü ve yenilmez değildirlerdir
Asıl güçlü olan biziz
Gücümüz birliğimizde yatar
Korkumuz bölünmüşlüğümüzde
Korku tehlikelidir bizim için
Korku teslimiyet ve ölüm
Korkusuzluk yaşamak
Yaşamak korkusuzluk demektir
Ve
Birlik ve mücadeledir
Onun anası...

Azad

KURTULUŞ YOLU

Gün geçmiyorki emekçiler ölmesin...
Gün geçmiyorki zulümsüz, sömürsüz...
Fakat işçilerin köylülerin mücadelesi...
Özlemine çektikleri dünyayı doğuracak...
Fabrikada 8-10 saat çalışan işçilerimiz
Karasaban peşinde ho ho deyip
giden köylülerimiz
Proletaryanın önderliğinde
özgür bir dünya yaratacaklar...
Mücadelemiz zorlu çetin ama
şanlı bir mücadeledir...
Siyasi iktidarı parça parça
alacak olan...
Kırlardan şehirlere doğru gelişen...
Sömürsüz zulümsüz bir dünya yaratacak olan
Şanlı bir halk savaşı mücadelesidir...

Malatya'dan bir MÜCADELE
okuyucusu
K.Özgür

FAŞİZME KARŞI

Bomboz kırlarımız
Engin dağlarımız
Yem yeşil yaylalarımız
Ve yıkılmaz sınıfımız var faşizme karşı
Yamalı yırtık urbamız
Yarık yarık tabanlarımız
Gülle gibi bedenim
Ve Balyoz gibi bedenimiz var faşizme karşı
Aydın fikirlerimiz
Zindanlarda ölenlerimiz
Bir ölüp bin dirilenlerimiz
Ve tükenmez ibolarımız var faşizme karşı
Zulme karşı çıkanlarımız
Halkı için canını verenlerimiz
Cepheye savaşa koşanlarımız
Ve yılmaz yılmaz gerillalarımız var faşizme karşı
Durmadan yazan şairlerimiz
Korkmadan çalar aşıklarım
Yılmadan direnen proletarya
Ve yığınla ölen devrimcilerin anıları var faşizme karşı

Sanmasınlar yılacağız
Bu düzeni ta kökünden yıkacağız
Halk iktidarını kuracağız
Ve kurmak içinde, yenilmez çelikten birli
ğimiz var
Hakim sınıflara karşı.

Stuttgart'tan Ekrem

Zulüm
Kalles
Zulüm işkence
Zulüm baskı
Terör
Vay zulüm vay
Peşmerge uyanık
Peşmerge zulme direnç
Peşmerge zulme korku
Bize karlı mendilini sallayacak
Peşmerge zulüm edenlerin
Beynini nallayacak.

E. Karalı

OKUYUCU MEKTUBU

İSTANBUL

BİZ SAĞLIK EMEKÇİLERİ, HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAGIZ!

Faşist komprador patron-ağa devleti - nin iktisadi ve siyasi buhranlarını atlatılmak için emekçilerin üzerine kara bulut gibi çökmesi beş para etmeyecektir. Onun tehditleri, copu-süngüsü, biz sağlık emekçilerini durduramadı, durduramayacak. Hem de sendika hakkımız olmadığı halde, biz sağlık emekçileri ekonomik-demokratik haklarımız için birlik olduk, direniyoruz.

Türkiye çapında direnişimize yön ve - ren temel talepler şunlardır:

- 1- Tam gün tazminatlarının maaşla birlik - te vergilendirilmemesi.
- 2- Yan ödemelerin gaspedilmesine son ve - rilmesi.
- 3- Sağlık personelinin bir kesimine (has - tabakıcı ve memurlar) tam gün uygulan - madığı halde 9 saat çalıştırılmasına son verilmesi.
- 4- 8 saatlik iş günü
- 5- Tüm personele eşit bir şekilde tam gün uygulanması.
- 6- Tüm emekçilerin, özel olarak da sağ - lık emekçilerinin üzerindeki faşist baskı, kıyım ve süngülerin durdurulma - sı.
- 7- Grevli, toplu sözleşmeli, sendika hak - kının tanınması.

Bu nedenlerden dolayı, Tabipler Odası önderliğinde Türkiye çapında, önce 1 gün lük uyarı direnişi, sorunlar çözülmezse bayramdan sonra iki günlük direniş, yine çözülmezse Eylülde sürekli direniş kararı alındı. Biz de işyerimizde güçlü bir direniş örgütlemek için çalıştık. 'Halkın Kurtuluşu' ve 'Devrimci Yol'dan devrimcilerle "eylemlerde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesi temelinde eylem birliği yaptık. Hedefimiz direnişin, Kurtuluş ve TİP siyasetlerinden doktorların "pasif, yavaşlatma" şeklinde ki bozguncu-teslimiyetçi eylem önerileriyle yozlaştırılmasını önlemek, devrimci bir direniş sağlamaktır. Bunun için eylem birliğindeki siyasetler ortak bildiri, pullama ve yazılama yaptılar. Tüm personelin direnişe katılmasını sağlamak için yoğun bir propaganda yürütüldü. Bu çalışmaların neticesinde direniş günü iş yerinin bahçesinde sağlık emekçilerinin büyük çoğunluğunu toplamayı başardık. Teslimiyetçiler böylece planlarını uygulayamadılar. Toplantıda devrimci sağlık emekçileri direnişin nedenlerini anlatan düzeni teşhir eden konuşmalar yaptılar. Daha sonra Hastahane içinde yürüyüş yaptık ve başta sendika hakkı olmak üzere

temel taleplerimizi dile getiren sloganlar sabahtan akşama dek hastahaneyi cınlattı. Yürüyüşün bitiminde şehit devrimciler için saygı duruşu yapıldı. Öğlen yemeği boykot edildi. Direnişe katılmayan birkaç faşist doktor ve hemşire teşhir edildi. Sorunlarımızı ve bunların çözümünü dile getiren konuşmalar ve sohbetler yapıldı.

Sağlık işçilerinin haklı direnişini karalamak için faşist devlet, hastaları düşünmediğimiz şekilde karşı-propaganda yapmaktadır. Bu adı bir demogojidir. Hastaları, emekçi halkı asıl düşünmeyen onlardır. Hem bizim elimizdeki avucumuzdaki alacaktır, hem de biz haklarımız için direnince diğer emekçileri biz sağ - lık emekçilerine karşı kıskırtacaktır! Olmaz böyle şey, bu yalan tutmaz!

Biz bu demogojiyi boşa çıkarmak için sabahtan itibaren 7 poliklinikten birini çalıştırdık. Acil vakalara baktık; acil olmayanları geri çevirdik. Bu arada bir sivil polis, sahte bir başağrısı bahane ederek kliniğe geldi. Nöbetçi şef ona durumu acil olmadığından bakmadı. Bu tezgahın sonunda resmi polisler gelip o doktor hakkında zabıt tuttular.

Direnişimiz başarıyla sonuçlandırıldı. Bu direniş işyerimizde bu güne kadar yapılan ve devrimciler önderliğinde geçen ilk eylem oldu. Direnişin sonunda 'Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar, kitle ö - nünde bazı arkadaşları teşhir etmeye kalktılar. Neden olarak da, kitlenin dışarıya yürümek isteğine uymadığımızı getirtiler. Biz, kitlenin bu isteğine uymanın doğru olmayacağını, direnişe kolluk kuvvetlerinin müdahale etmesine neden olacağını, bu isteğe uymanın kitle kuyrukçuluğu olacağını getirmiş ve hastahane içinde yürüyüş yapılmasını sağlamıştık. Nite kim, gelen bir araba askeri Başhekim "şii kayetim yok" diyerek geri çevirebildi. Dışarıya yürüyüş 'izinsiz' olduğundan, bu eylem için yanlış ve zararlı olacaktır. Pratik bizim haklı olduğumuzu gösterdi.

Biz sağlık emekçileri, bundan sonrada haklarımızı almak için ne teslimiyetçiliğe, ne de maceracılığa meydan vermeden direneceğiz. Kurtuluşumuzun Demokratik Halk Devrimleriyle geleceğinin bilincinde, haklı direnişimizi sürdüreceğiz.

Türkiye'nin tüm işçileri, memurları, yoksul emekçileri; hakim sınıfların biz sağlık emekçilerini teşhir ve tecrit etmek için yürüttüğü karalama ve kıskırtma propagandasına kanmamalı, bizleri desteklemelidir.

... Hastahanesinden bir okuyucu

HAKIM SINIFLAR ÜLKEMİZİ 'MEZAR SESSİZLİĞİNE' GÖNEMİYECEKTİR. SESSİZLİK GEÇİCİDİR.

Askeri darbenin hemen sonrasında hakim sınıfların boyalı basını 'huzur' propagandası yapmaya başladı. Büyük şehir - lerde her köşe başına tankları, ağır makinelerini yerleştiren faşistler geniş çapta arama-tarama işlerine başladılar. Hakim sınıfların boyalı basını büyük bir övgü ile 'anarşinin' durduğu, 'kavganın son bulduğu', durumun sakin olduğu haberlerini yaydı. Gerçekten de askeri faşist cunta ilk anda geniş bir direnişle karşılaşmamıştır. Bu onların geçici güçlülüğünün sonucudur. Onlar şimdilik süngü zoru ile grevleri kaldırmayı başarmış; şimdilik gösterileri, direnişleri engellemişlerdir. Ama bu kısa süreli ve geçici bir başarıdır.

En doğal demokratik hakları elinden alınmaya çalışılan işçi sınıfımız; zaten yoksulluk içinde yaşayan, kaybedecek bir şeyleri olmayan yoksul köylüler; bütün emekçi halkımız bu cuntaya karşı direnecektir. Faşist cunta Türkiye'yi sınıf mücahadesinin bütününü ile bastırıldığı, dikensiz gül bahçesine çeviremeyecektir. Devrimciler faşizme teslim olmayacaklardır. Bunun ilk belirtileri faşist askeri darbenin hemen ardından görülmeye başlamıştır. 'Huzur' 'sükün' haberleri arasında -darbenin hemen ertesinde "bir tankçı yüzbaşısının teröristler tarafından şehit edildiği" haberi bütün dünya ajanslarına geçmiştir. Sıkıyönetim komutanlığı açıklamasında 'iki sol fraksiyonun çatışmasını bastırmak için giden birliğin başındaki yüzbaşının pusuya düşürülerek öldürüldüğünü' belirterek, olayın üstünü örtmeye çalışmıştır. Ama mızrak çuvala sığmamaktadır. "İki sol fraksiyonun" açıklamasının tutar tarafı olmadığı herkesçe görülebilmektedir. 17 Eylülde bu kez İstanbul'da bir faşist komiser devrimciler tarafından cezalandırılmıştır. Olay darbeyi yapan, çok güçlü olduğunu iddia eden faşist ordunun bir üyesinin

ve bir faşist komiserin öldürülmesi olayıdır. Olay, devrimcilerin faşizme teslim olmayacaklarını göstermekte, yeni cunta iktidarının da rahat edemeyeceğini göstermektedir.

Cuntaya karşı yurtdışındaki devrimcilerde derhal tepki göstermişlerdir. ATİF darbenin hemen ardından çıkardığı Almanca ve Türkçe bildiri ile darbenin niteliğini açıklamış, bu bildiri 13 Eylülde Batı Almanya'da Frankfurt ve B. Berlin'de konsolosluklar önünde dağıtılmıştır. Frankfurt'ta konsolosluk önünde bir de korsan miting yapılmıştır. Aynı gün Hamburg ve B. Berlin konsolosluklarında diğer devrimci gruplar gösteri yapmışlar; Hamburg konsolosluğu bir süre devrimciler tarafından işgal edilmiş, faşist cunta teşhir edilmiştir.

Darbeden bir hafta sonra ATİF' in Frankfurt'ta düzenlediği yürüyüş, darbe hareketine karşı B. Almanya'daki ilk büyük kitle gösterisi olmuştur. Aynı gün Hildesheim'de yapılan 'NATO manevralarına hayır' yürüyüşünde de askeri darbe protesto edilmiştir. Bütün bu eylemler, henüz başlangıç aşamasında olan bir hareketin ilk belirtileridir. Cuntaya karşı başlayan direniş giderek yükselecek, hakim sınıflar Türkiye'yi 'mezar sessizliğine' gönemiyecektir!

H. Polat

IMPRESSUM: V.I.S.D.P. E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banks Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

ALMAN FAŞİSTLERİ MÜLTECİLERİ BOMBALADILAR

Hamburg'da bombalanan mülteci yurdu

30 Temmuzda Zindorf'da bir mülteci kampına yapılan bombalı saldırıdan sonra Lörrach ve Hamburg'da da mülteci kamp - ları bombalanmıştır.

17 Ağustos günü Lörrach'da Etyopyalı ilticacıların kampında patlayan bomba bir - ri ağır sekiz ilticacının yaralanmalarına yol açmıştır. Kamptaki evlerden birinin penceresine yerleştirilen bombanın patlaması sonucu 16 yaşındaki bir Etyop - yalı ilticacı kız ağır yaralanmıştır. Batı Alman polisinin verdiği bilgiye göre bombayı atan kişilerin kimlikleri tesbit edilememiştir.

Zindorf ve Lörrach'dan sonra Hamburg mülteci yurdu da bombalanmıştır. 21 Ağ - ustos gecesi Hamburg'da mültecilerin oturu - dukları yurdun giriş katındaki pencere - den içeri atılan üç molotof kokteylinin patlaması sonucu 22 yaşındaki Vietnamlı ilticacı ölmüş, 18 yaşındaki Vietnamlı ilticacı ise ağır olarak yaralanmış, kal - dırıldığı hastahane ölmüştür. Bombalan - ma olayından önce ise yurdun dış duvarla - rına "yabancılar defolun" yazıları yazıl - mıştır.

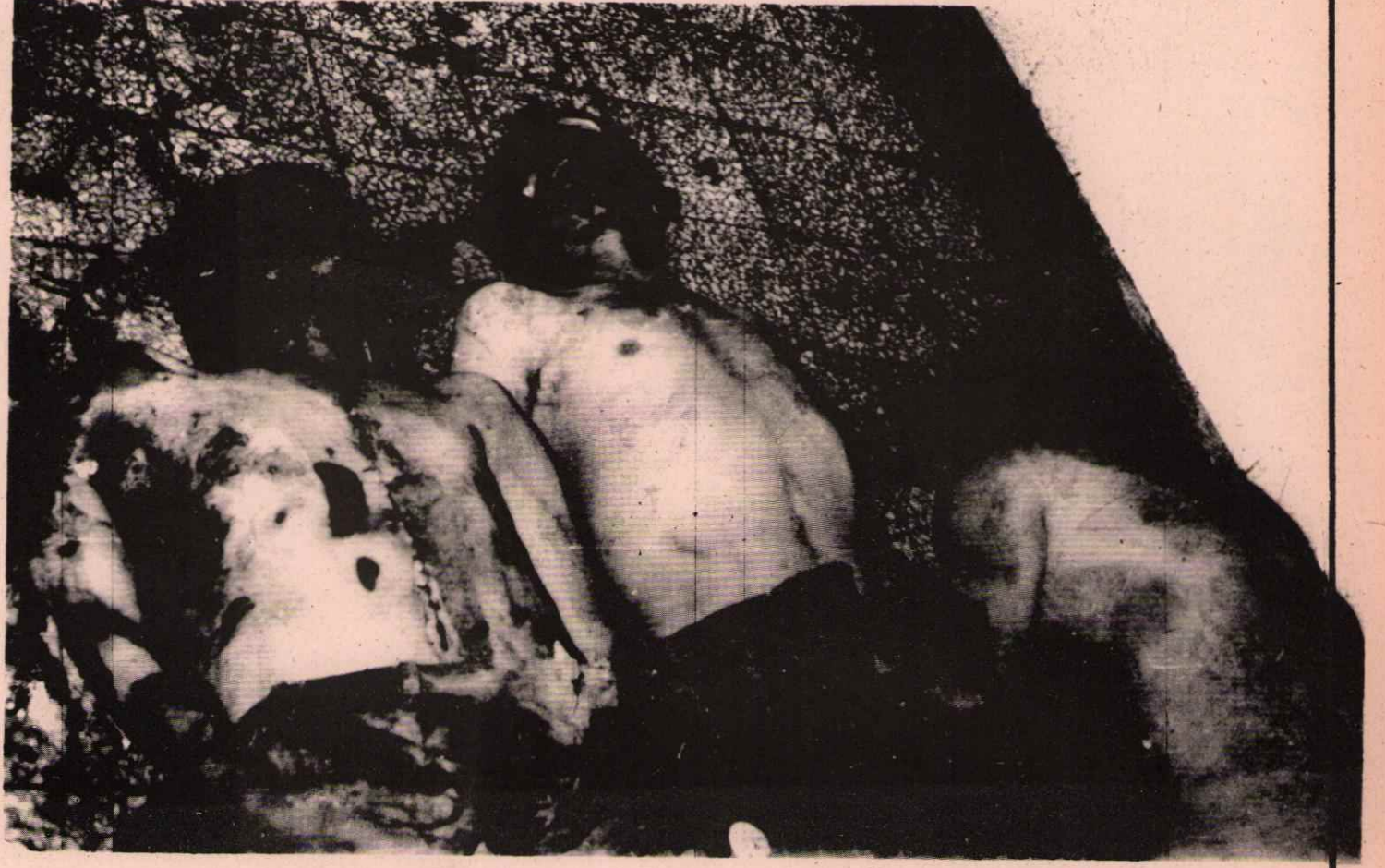
Geçtiğimiz ay içinde iltica kamplarına yapılan saldırıların yoğunlaşması biz - zat B. Alman hükümetinin milliyetçi-şö - ven siyasetinin sonucudur. Bilindiği gi - bi B. Alman hükümeti son aylarda B. Al - manya'ya gelen ilticacıların çokluğunu ve "siyasi iltica kurumunun ekonomik çı - karlar uğruna kullanıldığını" öne süre - rek, bu konuda 'çözüm' arama çabasına gi - rişmiştir. Bu konuda bir süre iltica hak - kını kısıtlayan kararlar alınmıştır. Her fırsatta basında "iltica talebinin hızla arttığı" "B. Almanya'nın bir göç ülkesi - ne dönüştüğü" propagandasını yaparak Ba - tı Alman halkı arasında yabancı düşmanlı - ğını körükleyen siyasetini sürdürmektedir. B. Alman hükümetinin bu milliyetçi-şö - ven politikasından destek gören Alman faşist - lerg iltica kamplarına saldırılarına yoğun - laştırmışlardır. Bombalanan yurtların du - varlarındaki "yabancılar defolun" şeklin - deki yazılar, saldırıların nitelikleri - ni açıkça ortaya koymaktadır.

Buna karşı B. Alman polisinin tavrı - şu olmuştur. Olayın gelişmesi içinde bu işi yapanların yeni bir Nazi grubu oldu - ğu bildirilmiştir. B. Alman polisi, bu grubun başını çeken ve onunla beraber 5 kişiyi tutuklamıştır. Delillerle de bu fa - şistlerin faaliyetini ispatlamaktadır.

'Alman Eylem Gurubu' adı altındaki faşist teşkilatın başını çeken leri polis belirli bir süreden beri ara - maktaydı. Diğer yandan ölen Vietnamlıların cenaze törenlerine katılan bazı B. Al - man politikacıları da yaptıkları konuşma - larla bu Alman faşistlerine karşı tavır almışlar, onların aleyhinde konuşmuşlar - dır. Bütün bunlar B. Alman polisinin ya - da B. Alman politikacılarının faşizme karşı olduğunu mu gösterir? Hiçte değil. Aslında bu iyi bir demogojidir. Her şey - den önce 3-5 kişinin tutuklanarak yargı - lanması ırkçılığa, faşizme karşı mücadele etmek anlamına gelmez. İrkçilik yal - nızca duvarlara "yabancılar defolun" slo - ganlarını yazanların ırkçılığı değildir. Bizler 3-5 kişiyi tutuklayıp 'demokrasi' den yana olduklarını göstermeye çalışan B. Alman emperyalistlerinin yabancılar hakkında çıkarmış oldukları 'yabancılar kanunu'ndan da haberdarız. İrkçi olmadık - larını söyleyenler gelip bizlere ispatla - yabiliyorlarsa, bu tip kanunların ırkçı - olmadığı ispatlasınlar. Ama bunu yapı - lamazlar. Çünkü kendileri de ırkçı olup, ya - bancılar yapılan baskılarda baş rolü oy - namaktadırlar. Zaman zaman ırkçılığa kar - şı imişler gibi nutuk atmalarının nedeni onların ırkçılığını gizlemeye çalışma - larından ileri gelmektedir. Onlar B. Alman halkının gözü önünde teşhir olmalarını geciktirmeye çalışmaktadırlar. Ama her - günkü pratikleri onları da ırkçı, özü - faşizm olan siyasetlerini B. Alman halkı - nın giderek daha iyi görmesine hizmet e - decektir.

H. Doğan

ÇORUM KATLIAMI CEZASIZ KALMAYACAKTIR

Radyolar, gazeteler,
Bilcümle basın-yayın organları,
Her gün üst üste aynı haberi geçiyorlar:
"Barikatların ardındaki Çorum"
"Yeni Maraş"
"Çorum'da tedirginlik ve korku var"
Sonra açıklanıyor bilanço;
Ölü sayısı belli değil,
Yaralılar sayısız,
Yakılan, yıkılan evler
Ve can veren, kanı dökülen
Ak sakallılar, bebeler,
Barikatların ardındaki hedef gözetilen göz
ler, tetik çeken eller.
Faşist itler, kudurmuş caniler
Satılmış alçaklar, puşt düzenin kiralık
bekçileri,

Yine bilinen aşağılık oyunu oynuyorlar.
"cami bombalandı" deyip,
Halkı aldatıyorlar.
Ve başlıyor tahrik,
Zincirden salınmış itler,
Kuyrukları bacakları arasında,
Ağızlarında salya,
Bizimkilere saldırıyorlar.
Ama olmuyor beyler, olmuyor
Çorum, Maraş değil
Direniyor halkımız
Bir adım geri atmıyor,
Barikatlar kuruluyor
Ateşe veriliyor sokaklar
Siper oluyor canlı bedenler,
Aşamıyor ne sivil itler,
Ne de
"İç harbe karşı, özel yetiştirilmiş"
Besili resmi güçler.
Evet haber tazeleniyor
Aşamıyorlar barikatları,
Giremiyorlar yuvalarımıza.
Haykırıyor halkımız,
"Ya hep öleceğiz,
Ya özgür olacağız"
Sahibinin sesi,
Kiralık bir kalem haber veriyor
Çorum'da duvarlarda,
"Faşizme karşı direneceğiz,
YAŞASIN HALK SAVAŞI"

yazılıyor.
Halkımız yeniden öğreniyor yaşamdan
Hayat direnmektir,
Yaşam mücadele etmektir.
İyi ve güzel günler bizi bekliyor,
Ama bunlar bize bağışlanmıyor
Aydınlık bir yarını biz,
Ancak ve yalnız,
Can ve kanla,
Direnc ve emekle
Silah ve ateşle
kazanabiliriz.
Sökmüyor beyler, sökmüyor
Sökmeyecek puşt tuzakları
Kurt, tilki oyunları
Çakal ulumaları...
Leş kargaları, akbabalar, uyuz itler
Bu ateş sizi yakacak mutlaka
Küllerinizi havaya uçurarak.
Gözlerimde bir buğu
Yüzümde acı bir tebessüm
O gün yaklaşıyor, o gün

Haydin yoldaşlar
İleri, ileri kardeşler
Son gün geliyor.

Ya devam edeceğiz kavgaya
Yada uysal köleler olacağız
Bu mezarlık toprağında...

POLONYA

Baştarafı 12. sayfada

yet Sosyal emperyalistleri ve uşakları açık müdahale tehditlerini arttırdılar. Aynı sık yer almaya başladı. 27 Ağustosta Parti gazetesi olan Tribuna Ludu'da MK sekreteri Voyna adına yayınlanan bir makalede şöyle deniyordu:

"Polonya büyük ve sosyalist bir ülkedir. Önemli ekonomik ve askeri bir potansiyele sahiptir. Ülkemiz kitanın tam göbeğindedir ve Sosyalist dünya gücü olan Sovyetler Birliği'nin etki alanı içindedir. Ülkemizin kaderi ayrılmaz bir biçimde Sovyetler Birliği'nin kaderine bağlıdır. Bu hiç bir zaman unutulmamalıdır." Yine Tribuna Ludu'da yayınlanan bir makalede de Polonya Birleşik İşçi Partisinin toplum içindeki öncü rolünün hiç bir şekilde sorun olarak ortaya konamayacağı, bunu sorunun sonu olarak ortaya maceralara yol hazırladıkları yazılıyordu.

Polonya BİP hükümette yaptıkları değişikliklerden sonra, klisenin de çağrısı sonuçsuz kalınca son çare olarak sendikalarda önemli reformlar yapılacağını vadetti. Görüşmelerde yakınlaşma başladı. MGK sözcüleri, son olarak var olan sendikaların dağıtılmasını, yeni sendikalar kurulmasını, mümkün gördüklerini bildirdiler. Böylece var olan parti kontrolündeki sendikalara paralel sendikalar kurulması önüne geçildi. Hükümet temsilcileri ise kurulan sendikaların sosyalist karakterinin belirtilmesi gerektiği karşılıklarını belirtiler. MGK temsilcileri sendikaların sosyalizme karşı olmadıklarını, ancak bağımsız sendikaların istediklerini belirtti. 30 Ağustosta MGK ile hükümet temsilcileri arasındaki görüşmeler anlaşma ile son buldu. İşçiler grevleri ile taleplerinin çok önemli bir bölümünü elde ettiler. Stettin ve Gdansk'ta imzalanan anlaşmalar bütün ülkede diğer grevlerin son bulmasında da temel alınan anlaşmalar oldu. Gdansk ve Stettin'de grevler bittikten sonra, diğer yerlerde grevler birbiri ardından yapılan anlaşmalarla bitti.

Polonya'da revizyonist yönetimin işçilere vermek zorunda kaldıkları tavizler Kremlin'deki Rus Sosyal emperyalist şefleri için kızırdı. Bunlar 31 Ağustosta TASS adına yaptıkları yorumda bu kızgınlıklarını dile getirdiler. Sosyalist Polonya'daki grevlerin emperyalist çevrelerin kıskırtması olduğunu, grevlerin ve nişlemesinin yöneticilerin hatası sonucu olduğunu söylediler. Bu efendilerin uşaklarından memnun olmadığını gösteren bir işaret. Bu işaret üzerine aynı 1970'de Gomulka'da olduğu gibi Gierrek kalp krizi geçirerek(!) ağır hastalandı(!) Birdenbire görevlerini 'sağlık durumu nedeniyle' yerine getiremez hale geldi. 6 Eylülde toplanan MK SB Gierrek'i bütün görevlerinden uzaklaştırdı. Yerine Stanislaw Kania MK Başkanlığına getirildi.

Polonya'daki grevler şimdiki bu şekilde son buldu. Bu grevlerin etkileri, sonuçları önümüzdeki dönemde kabul edilen anlaşmaların uygulanması sürecinde daha iyi görülecek. Ama grevler her halükarda Polonya işçi sınıfının gücünü gösterdi.

A. Oğuz

Lenin Tersanesinde İşçiler Direnişte.

Giden:Gierrek

Gelen:Kania

Stettin'de Hükümet temsilcileri ile MGK temsilcileri arasında yapılan anlaşmanın metni:

1- Polonya Anayasası çerçevesi içinde bağımsız, sosyalist sendikaların kurulması. Var olan grev komiteleri işçi komisyonlarına dönüştürülecek ve bunlar yeni hükümet için seçimleri hazırlayacaktır.

2- 31 Aralığa kadar Hükümet fiyatlar ve ihtiyaç maddelerinin sağlanması konusunda özel bir program hazırlayacaktır.

3- Düşük ücret gruplarına daha fazla olmak üzere ücretlere zam yapılacaktır.

4- 1 Ocak 1981 tarihine kadar emekli maaşları arttırılacaktır.

5- Çalışırken iş kazasına uğrayan, sakat kalan, bunun sonucunda daha az ücret ödenen bir iş yapmak zorunda kalan işçilere ilk işlerindeki ücret ödenmeye devam edilecektir.

6- Doğum yapan kadınlar, kanunda da yer aldığı gibi, doğumdan sonra 3 yıl boyunca çalışmaya hakkına sahiptir, bu süre içinde çalıştığı dönemdeki ücreti aynen ödenmektedir.

7- Aile ekleri, ordudaki aile ekleri seviyesine yükseltilecek ve 1 Ocak 1981'den itibaren 3 taksitte ödenmektedir.

8- Melsinki anlaşması ve Birleşmiş Milletler İnsan hakları Beyannamesi yayınlanacaktır.

9- Greve katılan işçiler cezai takibata uğramıyacaktır.

10- "Sosyalist ilkelere" karşı çıkmadıkları sürece, hiç bir kişi siyasi görüşleri ve eylemleri nedeniyle ile takibata uğramıyacaktır.

11- Devlet ve kilise arasındaki diyalog geliştirilecek, kiliseye yayın organlarından yararlanması için daha geniş imkanlar tanınacaktır.

12- 1970 huzursuzlukları sırasında Stettin tersanelerinde ölen işçilerin anısına mermerden bir anıt yapılacaktır.

13- Polonya'da sağlık hizmetleri ve ilaç ihtiyacı daha iyi bir biçimde giderilecektir.

14- İhtiyaç maddelerine 'sessiz sedasız' zam yapmaya son verilecektir.

15- Yiyecek maddeleri bütün dağıtımda eşitçe, bazı dükkanlara bütin dağıtımda -dan dağıtılacaktır.

16- Piyasaya daha fazla et sürülecektir.

17- Polonya halkının ihtiyacı karşılama dışı sürece, hiç bir Polonya ürünü özel dükkanlarda döviz karşılığı satılmayacaktır.

18- Grevin nedenleri ve gelişmesi halka açıklanacaktır.

19- Fabrikalara işlemek için daha fazla ham madde sevkedilecektir.

20- 1970-1980 arasında grevler nedeniyle işyerlerini kaybeden bütün işçilerin durumu tek tek gözden geçirilecek, bunlara yeniden iş verilecektir.

21- Sansürün nasıl işlediği 30 Kasım kadar bir komisyon tarafından araştırılacaktır.

22- Cumartesinin işgünü mü yoksa tatil mi olduğu sorunu 31 Aralığa kadar çözülecektir.

23- Yeni eve taşınma için en fazla bekleme süresi şimdiki 12 yıldan en fazla 5 yıla indirilecektir.

24- Tatil parası yıl sonuna kadar arttırılacaktır.

25- Sendikalara işçileri ilerletme -meslek kurslarına gönderme hakkı verilecektir.

26- İşçiler grev dönemi için ücretleri nin % 40'ını alacaklardır.

Ülkemizde Askeri Darbeler

Baştarafı 2. sayfada

İçinde teşkili zaruri görülmektedir. Bu husus sürekli tahakkuk ettiremediği takdirde Türk Silahlı Kuvvetleri kanunlarının kendisine vermiş olduğu Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamak görevini yerine getiremeye kararlıdır. Bilgilerinize."

Memduh Tağmaç: Orgeneral-Genelkurmay Başkanı ve Milli Güvenlik Kurulu Üyesi. Faruk Gürler: Orgeneral-Kara Kuvvetleri Komutanı ve Milli Birlik Kurulu Üyesi Celâl Eyicioğlu: Oramiral-Deniz Kuvvetleri Komutanı ve Milli Birlik Kurulu Üyesi.

Muhsin Batur: Hava Kuvvetleri Komutanı ve Milli Birlik Kurulu Üyesi."

Görüldüğü gibi yine olunmak istenen 'kardeş kavgası'dır. Darbenin sebebi olarak açıkça hükümetin beceriksizliği yani sorunu çözmemesi gösterilmektedir. Amaç 'mevcut anarşik durumu' gidermek için gerekli yasaları çıkarmak v.d. dir. Muhtıradan sonra, hakim sınıfların bütününe temsil eden, içinde her partinin adamının bulunduğu 'partilerüstü hükümetler' kurulmuş; bu hükümetler döneminde seçimlere katılmak zorunda olan tek partilerin hesabını veremeyeceği bir takım faşist tedbirler hakim sınıfların tümüne alınmıştır. 12 Mart darbesi, başlangıçta bütün ordu adınarı yapılmış; ordu içindeki hakim sınıfların çeşitli kanatlarının temsilcileri başlangıçta ortak hareket etmişler; gelişme içinde başını tağmaç'ın çektiği azımlı Amerikancı kanat, Batur'un başını çektiği Kanakı tasfiye etmiştir. 12 Mart darbesinden sonra hakim sınıflar halka karşı saldırılarını yoğunlaştırmışlar, estirilen faşist teorilerle sınıf mücadelesi belli ölçülerde geriletilmiştir. Ama bu uzun sürmemiş, 1973'den itibaren sınıf mücadelesi yeniden yükselmeye başlamış; 1980'e gelindiğinde artık hakim sınıfların faşist düzeni açıkça tehdit eder boyutlara varmıştır. Hakim sınıfların faşist diktatörlüğün parlamenter maskesini koruyarak rejimi koruma imkânları iyice daralmış, bu durumda 12 Eylül darbesi gelmiştir. Amaç yine 'kardeş kavgası'nı önlemektir!

Bütün darbeler karşılaştırıldığında görülür ki, darbelerin ortak özelliği hakim sınıfların faşist düzenini belli bütün olarak koruma amacına yönelik olması ve ordunun en azından (başarılı darbelerde) başlangıçta birlikte hareket etmesidir. Süreç içinde bu birlik bozulabilmekte, hakim sınıfların ordu içindeki çeşitli temsilcileri birbirlerini tasfiyeye yönelmektedirler. Yine darbelerin gelişmesi göz önüne alındığında görülmektedir ki; hakim sınıfların iktidarlarını kaybetmemek için çeşitli dönemlerde öne çıkan siyasi temsilcilerini, gerektiğinde feda edebil

mekte; tek tek kişileri sorumlu gösterip bunları göstermelik cezalandırabilmektedirler. Mesela: 1960'da Menderes hükümeti; 1971'de sorumlu olarak AP ve genel olarak partiler gösterilmiştir. 1960 darbesinden sonra Demokrat Parti ileri gelenleri mahkemeye çıkarılmış, cezalandırılmıştır. Hakim sınıfların Menderes, Polatkan, Zorlu gibi 'has' siyasetçileri 'kurban edilmiştir'. Bu kez sorumlu olarak tüm partiler ve "görevini yapmayan" anayasal kuruluşlar gösterilmektedir. Bugünkü darbelerinde şu veya bu partinin ileri gelenlerini mahkemeye çıkartabilir. Hatta haklarında ceza kararı bile alabilir. Bu halkın gözünü boyamaktan; tek tek kişileri sorumlu tutup, faşist düzeni temizlemekten başka bir şey değildir. Bu gibi şeyler bazı aldatmamalıdır. Kaldı ki bu cuntanın özellikle iki büyük parti hakkında böyle bir yol tutması çok düşük bir ihtimaldir. Çünkü böyle bir tavır cuntanın enternasyonal alanda düşman kazanması anlamına gelir. Cuntacılar ise, aynı kendilerinden önceki cuntacılar gibi göbekten 'hür Batı'ya bağlıdır! Bu yüzden çok olağanüstü şartlar gerektirmezseki büyük partinin siyasetçilerine (ileri gelenlerine) dokunmaları beklenmemelidir. Cunta ve ordu içinde ırkçı faşist MHP'nin önemli bir yere sahip olduğu bilindiğinde, bu partiye de çok ağır bir zarar gelmeyeceği anlaşılabilir! 'Kurban edilmeye' en yakın parti şimdilik MSP olarak görülmektedir.

Cuntacılar esas olarak hal -kın devrimci örgütlerine saldırıya geçmektedir. Bu saldırılara hazırlıklı olmak bugün esas görevdir. 12 Eylül darbesi, sınıf mücadelesinde vurulmuş bir darbe, ama sınıf mücadelesini durdurması imkansızdır. Sınıf mücadelesi nasıl bundan önceki darbelerden bir süre sonra yükseldi ise, bu kez de böyle olacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

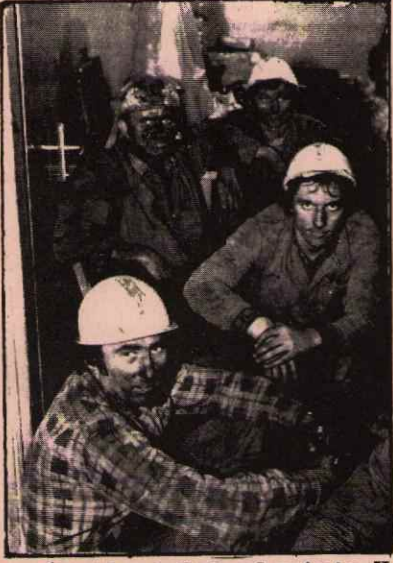
K. Doruk

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Polonya'daki Grevler Üzerine

Maden İşçileri Taleplerinin Yerine Getirilmesini Bekliyor.

Ağustos ayında Polonya ikinci dünya savaşı sonrasında gördüğü en büyük grevleri yaşadı. Ağustos ayı sonunda hükümet le grevci işçiler arasında yapılan anlaşmalarla şimdilik son bulan grevler kendi ne sosyalist diyen, revizyonist ülkelerdeki derin bunalımı bir kez daha gözler önüne serdi.

Bu grevlerin gelişmesi şöyle oldu: 1 Temmuzda, derin bir ekonomik buhran içinde bulunan Polonya'nın revizyonist yöneticileri, buhranın yükünü biraz daha fazla işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sırtına yıkabilmek için et fiyatlarını yükselttiler. Bunun üzerine ülkede işçiler grevlere giderek bu fiyat artışını protesto eylemlerine giriştiler.

Önce Varşova'daki Ursus Tarartör fabrikası işçileri greve gitti. Bunu Lodz ve Trzew'de bir dizi fabrikadaki işçiler izledi. Bu ilk grevlerde fiyat artışının geri alınması talebi yanında, çalışma hızının düşürülmesi talebi de ileri sürüldü. Bu grevleri Mielek'teki WSK makina fabrikası, Dirschau'daki Polmo makina fabrikası grevleri izledi. Bu dönemde başında Babiuch'un bulunduğu hükümet ve başında Gierek'in bulunduğu Polonya Birleşik İşçi Partisi, Polonya'da grev olmadı gını, sadece bazı fabrikalarda işçilerle yöneticiler arasında 'tartışma' sürdürüldüğünü söylüyorlardı. Bu grevler, işçilere % 10 civarında ücret artışı verilerek geçiştirildi. Bu ilk dönemde, hükümet işe fazla karışmıyor, pazarlık işçi temsilcileri -ki bunlar işçiler tarafından doğrudan seçiliyordu- ve fabrika yöneticileri arasında sürdürülüyordu. Ücret konusunda fabrika yöneticileri oldukça geniş bir özerkliğe sahip idiler.

Ancak birinci grev dalgası daha tam anlamıyla geri çekilmeden, daha büyük bir ikinci grev dalgası patladı. 17 Temmuzda Demiryolu işçileri Lublin demiryolunu, Lokomotif ve Vagonlarla bloke ettiler. Demiryolu işçileri ayda 1300 Zloty (hemen hemen 3500 TL) ücret artışı talep ediyorlardı. Lublin'in otobüs şoförlerinde bu greve katıldılar. Varşova'da demiryolu işçileri, Lublin'deki işçilerle dayanışmaya girdiler. Lublin istikametine giden trenlerin bakımını yapmadılar. 18 Temmuzda Lublin'deki yerel Parti yönetimi işçilere 'sağduyu sahibi hareket etmeleri' çağrısı yaptı. Aksi takdirde 'Dostlarımız bizim hakkımızda kuşkuya kapılabilirler' sözleri ile işçiler Sovyetler Birliğinin müdahalesi ile açıkça tehdit edildi. 19 Temmuzda Demiryolu işçileri 400-600 Zloty arasında ücret artışını kabul ettiler. Ancak grevler yine durmadı. Her yanda işçiler greve giderek, ücret artışı ve daha iyi çalışma ve yaşama şartları talep etmeye başladılar. Bu ikinci grev dalgasının özelliği, taleplerin salt ekonomik taleplerle sınırlı olmaması idi.

Ağustos ortalarında bu durum değişti. 14 Ağustosda Gdansk'ta Lenin tersanesinin 17.000 işçisi greve başladı. Grevin başlamasının sebebi, önceki yaptığı işten alınarak daha düşük ücretli bir işe verilen Anna Walentynoviç adlı (kadın) vinç sürücüsünün, verilen işi kabul etmesi üzerine işten çıkarılması idi. Anna hükümet kontrolünde olmayan sendika hareketinin içinde yer alan bir işçi idi ve o aynı zamanda 1970'deki grevlerde aktif bir rol oynamıştı. (1970'de de işçiler ücret artışları karşısında, özellikle kıyı bölgesindeki tersane işçileri greve gitmişler, bu grev kanla bastırılmıştı. Resmi rakamlara göre 45 ölü, 1165 yaralı

vardı. Bu grevler sırasında o zamanki parti başkanı Gomulka devrilmiş, yerine işçileri daha iyi kandıracağı sanılan Gierek gelmişti.) 14 Ağustos sabahı Anna'nın işten çıkarıldığını duyan sabah vardiyası işçileri işi bıraktılar. Seçilen grev komitesi fabrika yöneticileri ile görüşmeye başladı. Görüşme hoparlörlerle olduğu gibi tersanenin her yanına aktarılıyor, böylece bütün işçiler yapılan görüşmeleri izleyebiliyorlardı. Grevciler bir dizi ekonomik talebin yanında ilk defa şu siyasi talepleri de ileri sürüyorlardı:

- Anna derhal yeniden işe alınmalıdır.
- Tersane girişinde 1970'deki grevler sırasında ölen işçilerin anısına bir anıt dikilmelidir.
- Talepler radyoda yayınlanmalıdır.

Lenin Tersanesi yönetimi 14.8. de yapılan görüşmelerde, özellikle ücret artışı talebini kabul etmez bir duruma girdi. Bunun üzerine işçiler tersaneyi işgal ettiler. İşçiler geceyi tersanede geçirdiler. Tersanenin işgali üzerine Gdansk'ta ki diğer işletmelerde de işçiler tersane işçileri ile dayanışmaya geçtiler. 17 Ağustos gecesi Merkezi bir Grev Komitesi kuruldu. Bu grev komitesine grevde bulunan bütün işletmeler seçilmiş iki delege gönderiyordu. 16 işletmenin temsilcisi ile kurulan komiteye, ikinci gün 43 işletme daha katıldı! 18 Ağustosta 100.000 e yakın işçi grevde idi! Durumun ciddiye tini gören revizyonist parti yöneticileri, çareyi işçilerin taleplerinin haklı olduğunu kamuoyu önünde kabul etmekte buldular. 19 Ağustosta Parti Başkanı radyo ve televizyondan bir konuşma yaparak, Partinin işçilerin taleplerinin haklı olduğunu düşündüğünü; buğüne kadar belli hataların yapılmış olduğunu kabul ettiklerini bildirdi. Gierek konuşmasında, bu kötü durumun ancak diyalogla çözülebileceğini, grevle hiç bir şeyin halledilemeyeceğini söyledi. "Bazı anti sosyalist ve anarşist grupların ve sorumsuz kişilerin işçilerin haklı taleplerinden yararlanarak anti sosyalist amaçlarını gerçekleştirmeye" çalıştıklarını, "Bunlara izin verilmeyeceğini" açıkladı. "Bütün Polonyalı vatandaşları bu durumdan kurtulmak için el ele vermeye" çağırdı. Ancak Gierek'in bu çağrısına işçiler taleplerini tekrar ederek cevap verdiler. Talep kataloğlarının içine "bağımsız" "partinin kontrolünde olmayan sendikaların kurulması" "grevler sırasında tutuklananların serbest bırakılması" gibi taleplerini de kattılar. Grev dalgası tüm ülkeye yayılmaya başladı. Hemen hemen sahayı her alanında, en önemli dallarında grevler yayıldı. Bu durumda revizyonist parti yöneticileri çeşitli metodlarla grevi kırmaya çalıştılar. Bu metodlar açık Sovyet işgali tehditinden, işçilerin bir bölümüne ücret artışı vererek bunları devre dışına çıkarmaya çalışmaya kadar varıyordu.

Önceleri Merkezi Grev Komitesini tanımayan hükümet sonunda grevler karşısında, bu grev komitesi ile pazarlığa oturmak zorunda kaldı! 22 Ağustosta Polonya Başbakan yardımcısı Jagielski başkanlığında bir heyet MGK ile görüşmeye başladı. Görüşmeler yine hoparlörlerle tüm işçilere duyuruluyordu. Görüşmelerin ilk günü hükümet, Gdansk ile ülkenin diğer kesimleri arasında telefon görüşmelerinin yeniden açılması şartını kabul etti. Bu işçilerin bir zaferi, hükümetin gerilemesi idi. Görüşmeler süresinde 'bağımsız sendikaların' kurulması talebinin 'sosyalist sistem için kabul edilebilir olmadığı' hükümetçe açıklandı. İşçiler ise bu talep kabul edilmedikçe, grevin devam edeceğini bildirdiler. 25 Ağustos PBİP MK toplandı. Toplantı sonunda Başbakan Babiuch ve bir dizi parti MK ve SB üyesi grevlerinden uzaklaştırıldı. Bunlar sorunların suçlusu olarak gösterilip, işçilerle sakinleştirilmeye çalışılıyordu. Ancak işçiler bu oyuna da gelmedi. Taleplerinde direnme devam ettiler.

Bu durumda, Polonya'da revizyonistlerin marifeti sonucu, halk ve işçiler içinde hala büyük bir etkiye sahip katolik kilisesi devreye sokuldu. 26. 8. Polonya kardinali Viçinski'nin bir konuşması televizyondan naklen yayınlandı. Kardinal efendi bu konuşmasında işçileri iş başı yapmaya çağırdı. İşçiler bu çağrıya da uymadılar! Grevin bu aşamasında, Sov-

Dévamı 11. sayfada

POLONYA'DAKİ GREVLER ÜZERİNE TEPKİLER

Polonya'daki grevler karşısında bütün siyasi güçlerin yorumu ve tavırını savundukları sınıfların menfaatleri doğrultusunda değişik oldu. Bütün batılı emperyalistler ve uşakları, Polonya'daki grevleri anti-komünist propaganda için kullandılar.

Şu sırada seçim kampanyası içinde bulunan ABD'de, ABD Başkanı Carter seçim konuşmalarına 'Polonya'daki hürriyet için savaşan işçilerin zaferi için dua' ederek açmayı adet haline getirdi. Onun rakibi Cumhuriyetçi Partinin adayı Reagan'da Polonya'da MGK'nin içinde önemli bir rol oynayan Valess'nın babası ile kolkola resimler çektirerek Polonya'daki işçilerin yanında olduğunu ilan etti. Batıdaki bütün işçi düşmanları, grev kırıcıları kendi ülkelerinde grev olduğu zaman bunu şiddetle red edenler, Polonya'daki grevler sırasında birdenbire 'işçi dostu' oluverdiler. En ateşli grev savunucusu oluverdiler. Ülkemizde Tercüman, Hürriyet gibi en aşağılık işçi düşmanı gazeteler çarşaf çarşaf Polonya grevlerinin reklamını yaptılar. Bunların hepsine göre Polonya'daki grevler 'sosyalizmin battığını', 'çürüdüğünü', işçilerin 'totaliter sosyalist sisteme' karşı 'hür demokrasiyi savunduğunu' gösteriyordu. Bu sahtekarlar, Polonya'yı sosyalist olarak gösterip, işçilerin sosyalizme karşı savdığı palavrasını yaydılar. Halbuki Polonya'da sosyalizm değil, bir avuç revizyonist bürokrat burjuvazinin sosyal faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Grevler sosyalizmin değil, revizyonizmin çürüdüğünü göstermektedir. Başka bir şeyi değil.

Rus sosyal emperyalistleri ve onların bütün ülkelerdeki uşakları ise Polonya işçilerinin grevlerini, 'emperyalizmin sosyalist sisteme bir saldırısı', 'emperyalizmin ajanlarının bir kışkırtması' olarak yorumladılar. Onlar Polonya'da işçi sınıfının zaten iktidarda olduğu, bu yüzden de rejime karşı bir grevin işçi sınıfı iktidarına karşı bir grev olduğu palavrasını yaydılar. Gerek batılı emperyalistlerin, gerekse sosyal emperyalistlerin yorumunun ortak yanı, onların Polonya'yı sosyalist olarak nitelendirme ridir. Polonya'daki grevler, gerçekte işçi sınıfının gücünü bir kez daha bütün dünyaya göstermiştir. İşçi sınıfının grev silahının ne güçlü bir silah olduğu bir kez daha yaşanmıştır. Bu grevler işçi sınıfı için büyük bir okul olmuştur. Elde edilen kağıt üzerindeki hakların pratiğe geçirilmesi için verilecek mücadele de işçi sınıfını daha da ilerletecektir. Özellikle revizyonist partinin sendika örgütü üzerindeki denetiminin zaıflaması, devrimcilerin kurulacak sendika örgütlerinde çalışması için daha olumlu şartlar yaratacaktır. Bu hareketten devrimciler yararlanabilirler. Bu hareket işçi sınıfının bilimiyle donanmış öncü örgütlü işçiler zaman içinde önderlik verebildikleri takdirde, Polonya'da revizyonistlerin hakimiyeti yıkılıp işçi sınıfının iktidarı yeniden kurulabilir.

Polonya'daki işçi sınıfı hareketini tabii ki batılı emperyalistler de kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalışmaktadır. Bunların bugünkü hareket için önemli etkisi vardır. Gelişmelerin yönünü, işçilerin kendiliğinden hareketine doğru bir önderlik verilip verilmemesi belirleyecektir.

